

สรุปการวิเคราะห์ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

การประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 มีเจตนารมณ์เพื่อให้ส่วนราชการต้องปฏิบัติตามโดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกินความจำเป็น ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวก และได้รับการตอบสนองความต้องการ

ก.พ.ร.ได้กำหนดกรอบ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการเป็น 4 มิติ คือ มิติด้านประสิทธิผล มิติด้านคุณภาพการให้บริการ มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ และ มิติด้านการพัฒนองค์กร ซึ่งการปฏิบัติราชการของแต่ละส่วนราชการ จังหวัดตามกรอบการประเมินผล 4 มิตินี้จะมีความสัมพันธ์ส่งผลให้เกิดผลสำเร็จทั้งต่อความคาดหวังของประชาชนผู้รับบริการ ต่อรัฐบาลผู้กำหนดนโยบาย รวมทั้งความ มีประสิทธิภาพและคุณภาพของการบริหารจัดการภายในส่วนราชการ จังหวัดให้เกิดความยั่งยืน ดังภาพที่ 1

กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552		
ประเด็นการประเมินผล การปฏิบัติราชการ	ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)
มิติที่ 1 มิติด้านประสิทธิผล ผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการ	1. ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง	45
	1.1 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง	20
	1.2 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวง	(13)
	หมายเหตุ : กรณีที่กระทรวงใดไม่มีตัวชี้วัด 1.2 ให้นำน้ำหนักไปรวมในตัวชี้วัดที่ 1.1	(5)
	1.3 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์บริการร่วมหรือเคาน์เตอร์บริการประชาชน	(2)
	2. ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มภารกิจ	10

กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552		
ประเด็นการประเมินผล การปฏิบัติราชการ	ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)
	หมายเหตุ : กรณีไม่มีกลุ่มภารกิจให้นำน้ำหนักไปรวมไว้ ที่ตัวชี้วัดที่ 1.1 และตัวชี้วัดที่ 3.1 ตัวชี้วัดละ ร้อยละ 5	
	3. ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการ/ ภารกิจหลัก/เอกสารงบประมาณรายจ่าย ของส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า	15
	หมายเหตุ : ยกเว้น ส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อ นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี หรือส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี หรือกระทรวงฯ ซึ่งไม่ต้องประเมินผล ตามประเด็นการวัดผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการ ของกระทรวงและกลุ่มภารกิจ มีน้ำหนักของตัวชี้วัดที่ 3 เป็นร้อยละ 45	
	3.1 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการ/ ภารกิจหลัก	(10)
	3.2 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ตามเป้าหมายผลผลิตของส่วนราชการ (ตามเอกสารงบประมาณรายจ่าย)	(5)
	หมายเหตุ : กรณีมีตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติราชการที่ สะท้อนผลสำเร็จตามเป้าหมายผลผลิตได้ครบถ้วนแล้ว ไม่ต้องวัดผลตามตัวชี้วัดนี้ โดยให้นำน้ำหนักไปรวม ในตัวชี้วัด 3.1	
มิติที่ 2 มิติด้านคุณภาพการให้บริการ		15
● ความพึงพอใจของผู้รับบริการ	4. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	5
● การมีส่วนร่วมของประชาชน	5. ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและ ร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการ	4
● ความเปิดเผย โปร่งใส	6. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต	3
	7. ระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ ราชการ	3

กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552		
ประเด็นการประเมินผล การปฏิบัติราชการ	ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)
มิติที่ 3 มิติด้านประสิทธิภาพ ของการปฏิบัติราชการ - ประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณ - ประสิทธิภาพของการใช้พลังงาน - การรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ - การพัฒนากฎหมาย กฎ ระเบียบ	8. ร้อยละของอัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ รายจ่ายลงทุน/รายจ่ายในภาพรวม 9. ระดับความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน 10. ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วย ผลิต 11. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการ ประหยัดพลังงานของส่วนราชการ 12. ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ 13. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการ ตามแผนพัฒนากฎหมายของส่วนราชการ <u>หมายเหตุ</u> : ส่วนราชการที่ไม่มีแผนพัฒนากฎหมายที่ต้อง ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ให้เพิ่ม น้ำหนักตัวชี้วัดที่ 9 10 และ 11 เป็น ร้อยละ 4	20 4 3 3 3 4 3
มิติที่ 4 มิติด้านการพัฒนาองค์กร การบริหารจัดการองค์กร	14. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพ การบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)	20 20
รวม		100

กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552		
ประเด็นการประเมินผล การปฏิบัติราชการ	ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)
• ความเปิดเผย โปร่งใส	7. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	4
	8. ระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ	3
มิติที่ 3 มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ • ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายใน • ประสิทธิภาพของการใช้พลังงาน • การรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ	9. ระดับความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน 10. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงาน 11. ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ	10 3 3 4
มิติที่ 4 มิติด้านการพัฒนาองค์กร • การบริหารจัดการองค์การ	12. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)	20 20
รวม		100

ภาพที่ 1 กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการและจังหวัด

ตัวชี้วัดใน มิติด้านประสิทธิผล ของส่วนราชการและจังหวัดจะมีความเฉพาะเจาะจงสอดคล้องกับแผนและภารกิจของแต่ละส่วนราชการและจังหวัด (tailor made) โดยเป็นแผนปฏิบัติราชการที่เชื่อมโยงจากระดับกระทรวงและระดับกรมหรือจากระดับกลุ่มจังหวัดและจังหวัด ตามนโยบายสำคัญของรัฐบาล และตามภารกิจหลักของส่วนราชการ ดังนั้นจำนวนและคุณภาพของตัวชี้วัดจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงและกรม กลุ่มจังหวัดและจังหวัด อย่างไรก็ตามการพิจารณาการเจรจาข้อตกลงความเหมาะสมของตัวชี้วัดได้มีการเสนอตัวชี้วัดเชิงคุณภาพคือวัดผลลัพธ์ (outcome) ในประเด็นยุทธศาสตร์และภารกิจหลักของส่วนราชการและจังหวัดแทนการกำหนดเป็นตัวชี้วัดผลตามกระบวนการทำงานสำคัญ (milestones) นอกจากนี้ในแต่ละปีสำนักงาน ก.พ.ร.จะมีการวิเคราะห์และสรุปผลการประเมินของส่วนราชการต่างจากผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ด้วย

หลักเกณฑ์การประเมินผลมิติด้านประสิทธิผล :

- ประเมินผลจากระดับความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายแต่ละตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการและจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง กลุ่มภารกิจ และของส่วนราชการระดับกรม หรือแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด รวมทั้งตามแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อให้กระทรวงมีการบริหารงานแบบบูรณาการภายในกระทรวง และกลุ่มจังหวัดมีการบริหารงานแบบบูรณาการภายในกลุ่มจังหวัด

- ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงและจังหวัดในแต่ละกลุ่มจังหวัดต้องร่วมรับผิดชอบผลการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามแผนปฏิบัติราชการระดับกระทรวงและกลุ่มภารกิจหรือบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด ตามลำดับ โดยมีผู้รับผิดชอบให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุนการดำเนินงานอย่างจริงจัง

- จำนวนตัวชี้วัดที่ทำความตกลงกับผู้บริหารระดับสูงควรมีความเหมาะสม ครอบคลุมแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง กลุ่มภารกิจ และกรม หรือกลุ่มจังหวัดและจังหวัด โดยมีกลไกคณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและประเมินผลที่ ก.พ.ร. แต่งตั้งเพื่อเจรจาข้อตกลงความเหมาะสมของตัวชี้วัดกับผู้บริหารระดับสูงของกระทรวง กลุ่มภารกิจ กรมและจังหวัด

สำหรับตัวชี้วัดในมิติด้านคุณภาพการให้บริการ มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ และมิติด้านการพัฒนากฎหมาย ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดที่มีหน่วยงานกลางเป็นเจ้าภาพโดยมีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้ใช้เป็นตัวชี้วัดกับทุกส่วนราชการ ทุกจังหวัด เช่น

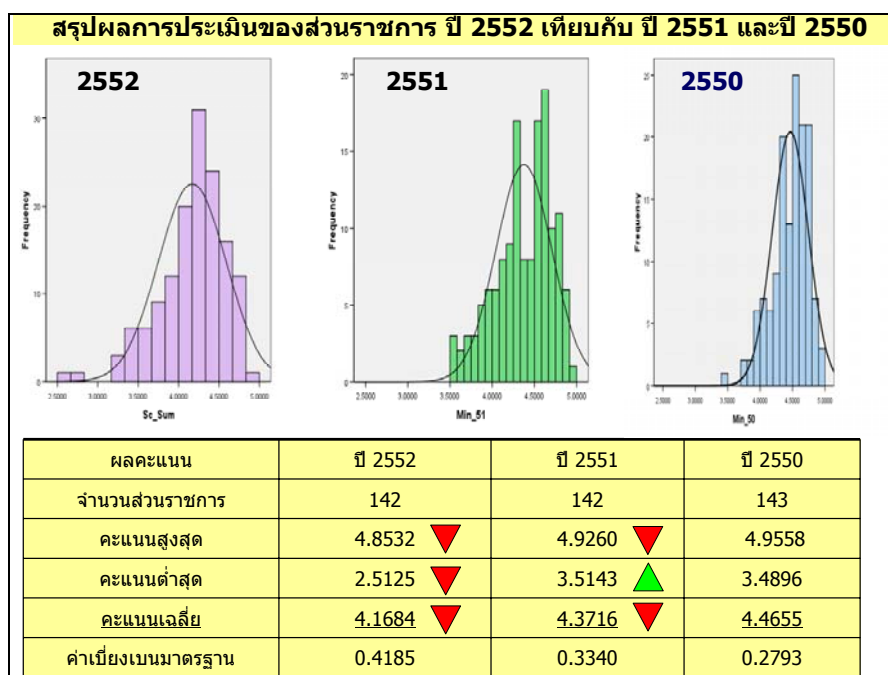
- ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ(สำรวจผู้ใช้บริการจากกระบวนการของส่วนราชการจังหวัด โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ)
- ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต(สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นเจ้าภาพ)
- ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ(สำนักงาน ก.พ.ร. เป็นเจ้าภาพ)
- ร้อยละของอัตราการเบิกจ่าย(กรมบัญชีกลางเป็นเจ้าภาพ)
- ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต(กรมบัญชีกลางเป็นเจ้าภาพ)
- ระดับความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน(กรมบัญชีกลางเป็นเจ้าภาพ)
- ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนพัฒนากฎหมายของส่วนราชการ(สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นเจ้าภาพ)
- ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)(สำนักงาน ก.พ.ร. เป็นเจ้าภาพ)

ทั้งนี้ส่วนราชการและจังหวัดใดมีข้อจำกัดและมีปัญหาอุปสรรคที่สุดวิสัยไม่สามารถดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการของตัวชี้วัดใด ส่วนราชการและจังหวัดสามารถส่งเรื่องให้ ก.พ.ร.พิจารณาการขอเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ น้ำหนัก หรือขอยกเลิกตัวชี้วัดได้เป็นการเฉพาะ ช่วงแรกภายใน วันที่ 31 มีนาคม ช่วงที่ สองภายในวันที่ 31ตุลาคม ของปีงบประมาณที่มีการประเมินผล

ภาพรวมผลการประเมินการปฏิบัติราชการของส่วนราชการและจังหวัด

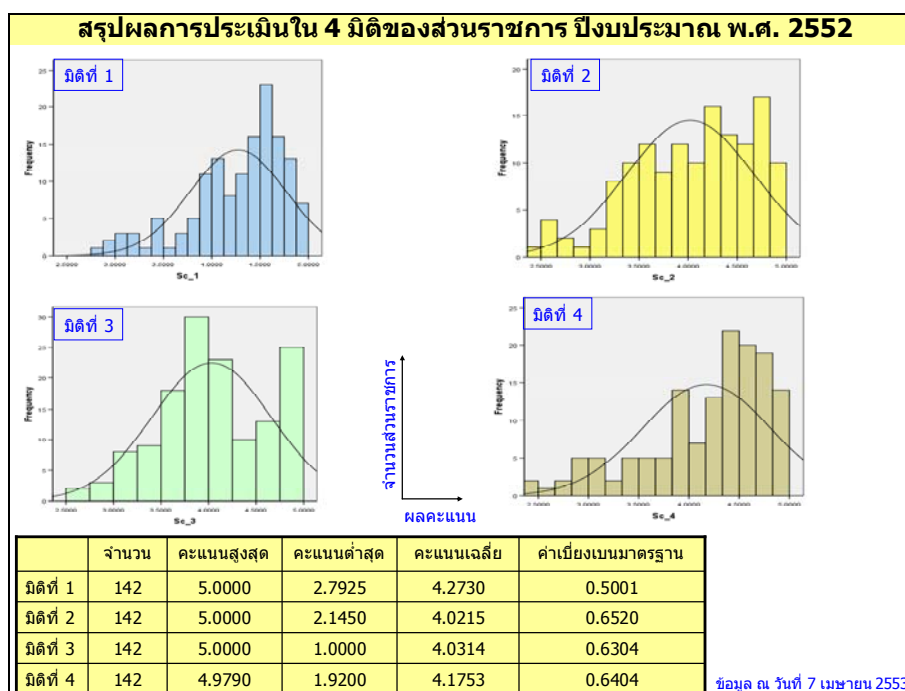
การวิเคราะห์ผลการประเมินของส่วนราชการและจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 เป็นการสรุปวิเคราะห์จากข้อมูลส่วนใหญ่ที่มีการประมวลผล ณ วันที่ 7 เมษายน 2553 ยังมีความไม่ครบถ้วนอยู่บ้าง ในบางตัวชี้วัดของบางส่วนราชการและบางจังหวัด เนื่องจากยังต้องรอการยืนยันข้อมูลจากหน่วยงานกลางที่เป็นเจ้าภาพตัวชี้วัด ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร.ได้เร่งติดตามข้อมูลผลการประเมินจากหน่วยงานกลางที่เป็นเจ้าภาพตัวชี้วัดให้ครบถ้วนแล้ว รวมถึงการตรวจสอบข้อหักท้วงและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและการประมวลผล คະแนนให้ครบถ้วนและถูกต้องเพื่อเสนอคณะกรรมการ ก.พ.ร. โดยด่วน

ในภาพรวม ส่วนราชการ ยังมีคะแนนเฉลี่ยที่สูงกว่าค่าเป้าหมายมาก จากภาพที่ 2 และการกระจายของคะแนนยังไม่เป็นโค้งปกติ และเมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนในแต่ละมิติ พบว่ายังไม่เป็นโค้งปกติ ทั้ง 4 มิติ ซึ่งเกิดจากส่วนราชการส่วนใหญ่มีคะแนนผลการประเมินเฉลี่ยที่สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้มากได้แก่ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงการคลัง กระทรวงกลาโหม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีปัจจัยหลักความสำเร็จคือผู้บริหารและผู้ปฏิบัติส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความมีประสิทธิภาพและการปฏิบัติงานที่ต่อเนื่องของเจ้าภาพตัวชี้วัดและกลุ่มพัฒนาระบบบริหารของส่วนราชการ อย่างไรก็ตามก็ติดคะแนนผลการประเมินโดยรวมได้ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนผลการประเมินของปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 และ 2550 เนื่องจากการกำหนดตัวชี้วัดเชิงคุณภาพคือวัดผลลัพธ์ (outcome) มากขึ้น นอกจากนี้ตัวชี้วัดบางตัวยังเป็นการวัดระดับขั้นตอนการทำงานที่สำคัญ ๆ ร่วมกับการวัดผลผลิตเชิงปริมาณ และเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจะต้องมีการพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินผลเชิงคุณภาพและมีความท้าทายยิ่งขึ้นอีก

ภาพที่ 2 สรุปภาพรวมผลการประเมินการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ

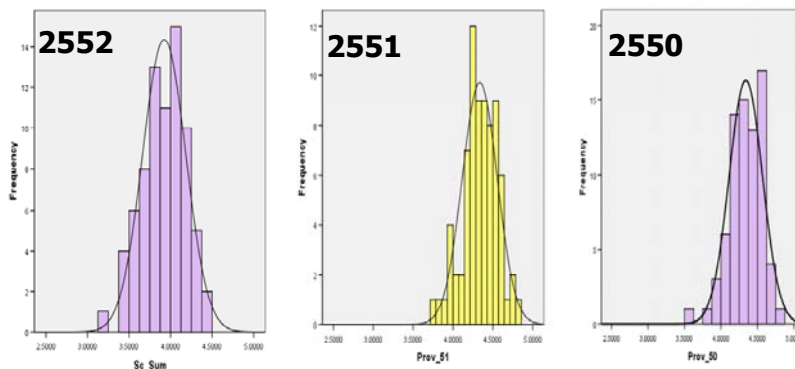
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 (ข้อมูล ณ วันที่ 7 เมษายน 2553)

ภาพที่ 3 สรุปภาพรวมผลการประเมินใน 4 มิติของการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ

สำหรับจังหวัด ในภาพรวมมีคะแนนผลการประเมินเฉลี่ยสูงกว่าค่าเป้าหมายเล็กน้อยและการกระจายของคะแนนมีแนวโน้มจะเป็นโค้งปกติมากกว่าค่าคะแนนของปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 และ 2550 และเมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนในแต่ละมิติ พบว่าการกระจายของคะแนนในมิติที่ 1 มิติที่ 2 และ มิติที่ 4 มีแนวโน้มจะเป็นโค้งปกติ โดยมีคะแนนผลการประเมินเฉลี่ยสูงกว่าค่าเป้าหมายเล็กน้อย ส่วนการกระจายของคะแนนในมิติที่ 3 ยังไม่เป็นโค้งปกติซึ่งเกิดจากจังหวัดส่วนใหญ่มีคะแนนผลการประเมินเฉลี่ยที่สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้มาก ดังภาพที่ 4 และ 5 อย่างไรก็ตามในภาพรวมอาจเกิดจากการกำหนดตัวชี้วัดเชิงคุณภาพคือวัดผลลัพธ์ (outcome) มากขึ้น นอกจากนี้ตัวชี้วัดบางตัวยังเป็นการวัดระดับขั้นตอนการทำงานที่สำคัญ ๆ ร่วมกับการวัดผลผลิตเชิงปริมาณ ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร. ร่วมกับจังหวัด ได้พยายามปรับปรุงไปสู่การวัดเชิงคุณภาพยิ่งขึ้น

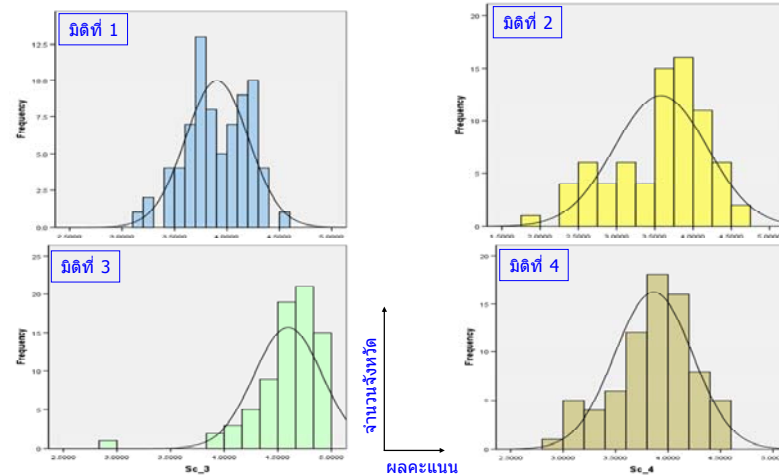
สรุปผลการประเมินของจังหวัด ปี 2552 เทียบกับ ปี 2551 และปี 2550

ผลคะแนน	ปี 2552	ปี 2551	ปี 2550
จำนวนจังหวัด	75	75	75
คะแนนสูงสุด	4.4225 ▼	4.8079 ▼	4.8741
คะแนนต่ำสุด	3.1651 ▼	3.7239 ▲	2.4495
คะแนนเฉลี่ย	3.9228 ▼	4.3363 ▼	4.3405
ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.2602	0.2198	0.2291

ภาพที่ 4 สรุปผลการประเมินการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของจังหวัด
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 (ข้อมูล ณ วันที่ 7 เมษายน 2553)

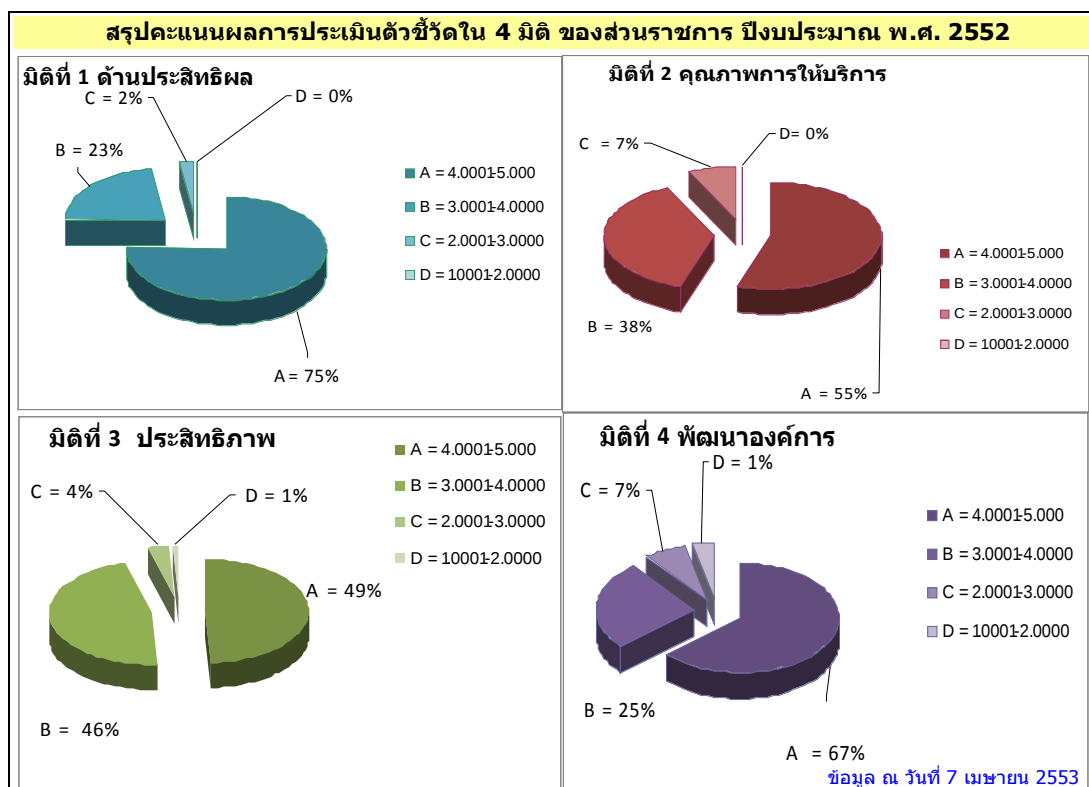
สรุปผลการประเมินใน 4 มิติของจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

	จำนวน	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
มิติที่ 1	75	4.5704	3.1116	3.9049	0.3005
มิติที่ 2	75	4.5937	1.9379	3.5796	0.6022
มิติที่ 3	75	4.9838	2.9759	4.5964	0.3173
มิติที่ 4	75	4.5537	2.9784	3.8627	0.3683

ข้อมูล ณ วันที่ 7 เมษายน 2553

ภาพที่ 5 สรุปผลการประเมินใน 4 มิติของการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของจังหวัด

สรุปคะแนนผลการประเมินในภาพรวม 4 มิติ ของส่วนราชการ

แผนภาพที่ 6 สรุปภาพรวมคะแนนผลการประเมินใน 4 มิติของส่วนราชการ

สรุปผลภาพรวมในมิติที่ 1 มิติด้านประสิทธิผล (ตัวชี้วัดระดับกระทรวง-กลุ่มภารกิจ-กรม)

การประเมินผลในมิติที่ 1 ผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการ (ตัวชี้วัดระดับกระทรวง-กลุ่มภารกิจ-กรม) มีน้ำหนัก ร้อยละ 45 ประกอบด้วย

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง (ร้อยละ 20)

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มภารกิจ (ร้อยละ 10)

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการระดับกรม (ร้อยละ 15)

ส่วนราชการส่วนใหญ่ ร้อยละ 75 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากขึ้นไป และร้อยละ 23 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง กลุ่มภารกิจ และของส่วนราชการระดับกรมตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ เนื่องจากเป็นการปฏิบัติงานที่ส่วนราชการให้ความสำคัญ และเป็นภารกิจหลักที่มีการวางแผนและได้รับการจัดสรรงบประมาณ นอกจากนี้ผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการในมิติที่ 1 นี้จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม ประชาชนโดยรวมด้วย ทั้งนี้มีส่วนราชการเพียงร้อยละ 2 ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงผลการปฏิบัติงานถึงระดับดี

สรุปผลภาพรวมในมิติที่ 2 มิติด้านคุณภาพการให้บริการ

ส่วนราชการร้อยละ 55 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากขึ้นไปและร้อยละ 38 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก สามารถให้บริการในกระบวนการตามภารกิจหลักจนเป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการโดยได้รับความร่วมมือจากสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการสำรวจ และมีประเด็นการสำรวจ ดังนี้

- (1) ความพึงพอใจด้านกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการ
- (2) ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
- (3) ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
- (4) ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ
- (5) ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการ โดยเน้นวาระแห่งชาติด้านจริยธรรม ธรรมภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

นอกจากนี้ส่วนราชการยังมีผลการดำเนินการเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการ รวมทั้งมีการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยส่วนราชการมีผลการดำเนินงานที่มีคุณภาพตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงาน ป.ป.ช. และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จัดทำตามลำดับตัวชี้วัดดังกล่าว ทั้งนี้มีส่วนราชการร้อยละ 7 ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงผลการปฏิบัติงานถึงระดับดี

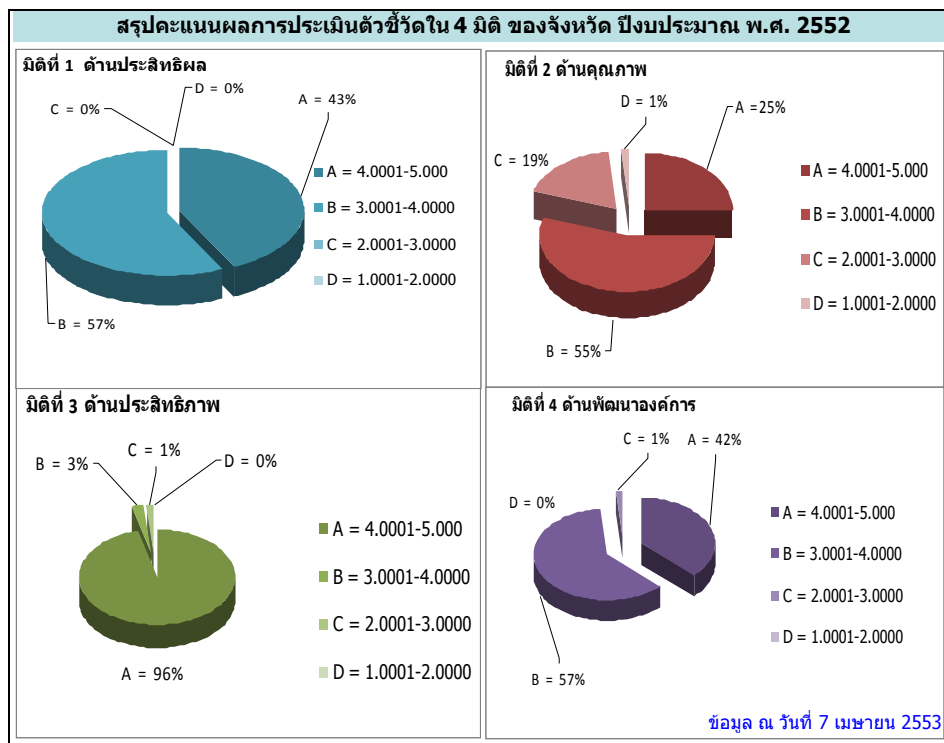
สรุปผลภาพรวมในมิติที่ 3 มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ

ส่วนราชการร้อยละ 49 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากขึ้นไปและร้อยละ 46 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก สามารถเบิกจ่ายเงินงบประมาณตามแผนและเป้าหมายที่คณะรัฐมนตรีกำหนด มีการดำเนินการตรวจสอบภายในและการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางจัดทำและให้คำแนะนำ รวมทั้งมีการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงพลังงานจัดทำและให้คำแนะนำ การรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงาน ก.พ.ร. จัดทำและให้คำแนะนำ ทั้งนี้มีเพียงร้อยละ 4 ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงผลการปฏิบัติงานถึงระดับดี

สรุปผลภาพรวมในมิติที่ 4 มิติด้านการพัฒนาองค์กร

ส่วนราชการส่วนใหญ่ร้อยละ 67 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากขึ้นไปและร้อยละ 25 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก ส่วนราชการสามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) และมีผลการดำเนินงานที่มีคุณภาพตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. จัดทำ และมีส่วนราชการร้อยละ 7 ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงผลการปฏิบัติงานถึงระดับดี

สรุปคะแนนผลการประเมินในภาพรวม 4 มิติ ของจังหวัด

แผนภาพที่ 7 สรุปภาพรวมคะแนนผลการประเมินใน 4 มิติของจังหวัด

สรุปผลภาพรวมในมิติที่ 1 มิติด้านประสิทธิผล (ตัวชี้วัดระดับกลุ่มจังหวัด - จังหวัด)

การประเมินผลในมิติที่ 1 ผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการ (ตัวชี้วัดระดับกลุ่มจังหวัดและจังหวัด) มีน้ำหนักร้อยละ 50 ประกอบด้วย

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด (ร้อยละ 20)

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จในการขับเคลื่อนนโยบายสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาล (ร้อยละ 10)

ตัวชี้วัด : การพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย ความมั่นคงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ร้อยละ 20)

จังหวัดร้อยละ 43 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากแต่ส่วนใหญ่ ร้อยละ 57 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก โดยสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มจังหวัดและของจังหวัดตามนโยบายสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาลรวมทั้งการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย ความมั่นคงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ เนื่องจากเป็นการปฏิบัติงานที่มีการวางแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัดรวมทั้งได้รับการจัดสรรงบประมาณสำหรับดำเนินการและต้องบูรณาการกับส่วนราชการต่าง ๆ นอกจากนี้ผลการปฏิบัติงานของจังหวัดในมิติที่ 1 นี้จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม ประชาชนในพื้นที่ด้วย

สรุปผลภาพรวมในมิติที่ 2 มิติด้านคุณภาพการให้บริการ

จังหวัดร้อยละ 25 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากขึ้นไปและส่วนใหญ่ร้อยละ 55 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก สามารถให้บริการจนเป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการในกระบวนการที่สำคัญได้แก่ งานบริการบัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนราษฎร งานจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม งานบริการผู้ป่วยนอก งานบริการจัดหางาน และการถ่ายทอดความรู้และการให้บริการทางการเกษตร โดยได้รับความร่วมมือจากสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการสำรวจ และมีประเด็นการสำรวจเหมือนกับส่วนราชการ นอกจากนี้จังหวัดมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการ รวมทั้งมีการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยจังหวัดมีผลการดำเนินงานที่มีคุณภาพตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงาน ป.ป.ช.และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จัดทำตามลำดับตัวชี้วัดดังกล่าว ทั้งนี้ มีจังหวัดร้อยละ 19 ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงผลการปฏิบัติงานถึงระดับดี

สรุปผลภาพรวมในมิติที่ 3 มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ

จังหวัดส่วนใหญ่ร้อยละ 96 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากขึ้นไปและร้อยละ 3 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก สามารถดำเนินการตรวจสอบภายในตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางจัดทำและให้คำแนะนำ มีการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงพลังงานจัดทำและให้คำแนะนำ รวมทั้งมีการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงาน ก.พ.ร. จัดทำและให้คำแนะนำ ทั้งนี้มีเพียงร้อยละ 1 ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงผลการปฏิบัติงานถึงระดับดี

สรุปผลภาพรวมในมิติที่ 4 มิติด้านการพัฒนาองค์กร

จังหวัดร้อยละ 57 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากขึ้นไปและร้อยละ 42 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก โดยจังหวัดสามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) และมีผลการดำเนินงานที่มีคุณภาพตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. จัดทำ และมีจังหวัดเพียงร้อยละ 1 ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงผลการปฏิบัติงานถึงระดับดี

สรุปรายละเอียดผลการประเมินเกี่ยวกับตัวชี้วัดสำคัญของส่วนราชการและจังหวัด

มิติที่ 1 มิติด้านประสิทธิผล

**ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่า
เกณฑ์ จปฐ.**

เป้าหมาย :

จำนวนครัวเรือนยากจน เป้าหมาย ในปี พ.ม. 2552	จำนวนครัวเรือนยากจน เป้าหมาย ที่ผ่านเกณฑ์	คิดเป็นร้อยละ ที่ลดลงของจำนวนครัวเรือน ยากจนเป้าหมาย
157,343	105,399	66.99

ผลการดำเนินงานของจังหวัด :

ตัวชี้วัด	ผลคะแนน	จำนวนจังหวัด
ระดับความสำเร็จของ การแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวน ครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่า เกณฑ์ จปฐ.	5.0000	32
	4.5000 - 4.9999	18
	3.0000 แต่ไม่เกิน 4.5000	17
	ไม่เกิน 3.0000	1
	รวม	68

- จังหวัดที่ไม่มีครัวเรือนยากจนฯ เป้าหมายจึงไม่ต้องดำเนินการตามตัวชี้วัดนี้ มี 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด
นนทบุรี สมุทรปราการ นครปฐม สมุทรสงคราม ภูเก็ต สตูล และชลบุรี
- ภาพรวมผลการดำเนินงานทั้ง 68 จังหวัด มีดังนี้

ผลการดำเนินการลดจำนวนครัวเรือนยากจนเป้าหมายของแต่ละจังหวัด		
ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด
ลดลงได้ ร้อยละ 72.61	ลดลงได้ ร้อยละ 99.06	ลดลงได้ ร้อยละ 46.71

ข้อสังเกต :

- ประเด็นสำคัญที่ทำให้จังหวัดดำเนินการได้ตามเป้าหมาย มีดังนี้
 - จังหวัดมีการบริหารจัดการกระบวนการแก้ไขปัญหาความยากจนให้กับกลุ่มครัวเรือนยากจนเป้าหมาย
อย่างเป็นระบบมากขึ้น โดยดำเนินการตามขั้นตอนของการวิเคราะห์และจัดกลุ่มปัญหาให้ชัดเจน เพื่อใช้ในการ
กำหนดแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการ ที่มีกิจกรรมดำเนินการร่วมกันของส่วนราชการ
ประจำจังหวัดต่างๆ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามภารกิจของแต่ละหน่วยงานเป็นสำคัญ เช่น การแก้ไข
ปัญหาเรื่องที่ดินทำกิน ให้เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการร่วมกันของสำนักงานที่ดินจังหวัด และสำนักงานเกษตรและ

สหกรณ์จังหวัด การแก้ไขปัญหานี้สิน ให้เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการร่วมกันของสำนักงานคลังจังหวัด และสำนักงานปกครองจังหวัด เป็นต้น โดยมีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการฯ ดังกล่าวจนสำเร็จได้ตามเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน

▪ ข้อสังเกตอื่นๆ

- ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ได้กำหนดเกณฑ์ประเมินผลใน 2 ส่วน คือ **ส่วนขั้นตอน**ที่จังหวัดจะต้องแสดงกระบวนการวิเคราะห์ จัดกลุ่มปัญหาของครัวเรือนยากจนเป้าหมาย รวมทั้งกำหนดแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาคายากจน ที่มีการบูรณาการร่วมกันหลายองค์กรในพื้นที่ และ**ส่วนผลสำเร็จ**ที่เป็นการประเมินผลความสามารถในการลดจำนวนครัวเรือนยากจนเป้าหมายให้ได้อย่างน้อยร้อยละ 30 (นิยามรายได้ของครัวเรือนยากจน คือ มีรายได้ 23,000 บาทต่อครัวเรือนต่อปี)

- การจัดเก็บข้อมูลผลการดำเนินงานใช้นิยามของกระทรวงมหาดไทย โดยจะจัดเก็บข้อมูลในส่วนของรายได้เท่านั้น ไม่ได้นำรายจ่ายหรือหนี้สินของครัวเรือนมาพิจารณาด้วย

- การประเมินผลจะจำกัดขอบเขตเฉพาะครัวเรือนนอกเขตเทศบาล ส่วนครัวเรือนที่อยู่ในเขตเทศบาลจะอยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

เกณฑ์การประเมินผล :

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมินผล
1	วิเคราะห์ และสรุปสถานการณ์ปัญหายาเสพติดในจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยระบุพื้นที่ตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งพื้นที่ผลิต พื้นที่นำเข้า/ส่งออก พื้นที่ค้าและพื้นที่แพร่ระบาด รวมถึงลักษณะของกลุ่มบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งกลุ่มผู้เสพ กลุ่มผู้ค้ายาเสพติดและกลุ่มเสี่ยงต่างๆ
2	▪ จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ที่สอดคล้องกับสรุปสถานการณ์ปัญหายาเสพติดในจังหวัด และกำหนดตัวชี้วัดผลสำเร็จที่เป็นผลผลิต/ผลลัพธ์ที่วัดผลได้ชัดเจนเป็นรูปธรรม โดยตั้ง เป้าหมายให้ดีกว่าผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 โดยอย่างน้อยต้องระบุตัวชี้วัด "ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนในจังหวัด ที่มีผู้เสพ/ผู้ติดและผู้ค้ายาเสพติดต่อประชากร ไม่เกิน 3 : 1,000 คน" ▪ สืบค้นและนำข้อมูลผลการสำรวจเพื่อจำแนกสถานะของหมู่บ้าน/ชุมชนเข้าระบบของสำนักงานป.ป.ส. ผ่านเว็บไซต์ http://pnars.oncb.go.th/LoginABCD.aspx ให้ครบถ้วนทุกหมู่บ้าน/ชุมชน
3	▪ ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ได้แล้วเสร็จครบถ้วน พร้อมทั้งสรุปผลสำเร็จตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ตามแผนปฏิบัติการฯ ได้ครบทุกตัวชี้วัด ▪ ข้อมูลที่นำเข้าระบบฐานข้อมูลด้านยาเสพติดมีความถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 95

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การประเมินผล
4	จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับสถานการณ์ยาเสพติดในจังหวัดที่ปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันครบถ้วน
5	มีผลการดำเนินการตามตัวชี้วัดผลผลิต/ ผลลัพธ์ที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการฯ ทั้งหมดดีกว่าเป้าหมายที่กำหนด

ผลการดำเนินงานของจังหวัด :

ตัวชี้วัด	ผลคะแนน	จำนวนจังหวัด
ระดับความสำเร็จในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด	5.0000	1
	4.5000 - 4.9999	3
	3.0000 แต่ไม่เกิน 4.5000	23
	ไม่เกิน 3.0000	48
	รวม	75

▪ ภาพรวมผลการดำเนินงานในภาพรวม 75 จังหวัด มีดังนี้

จำนวนหมู่บ้าน/ ชุมชนที่นำเข้า ข้อมูลในระบบได้ ครบถ้วน	จำนวนหมู่บ้าน/ ชุมชนที่ข้อมูล ถูกต้อง*	คิดเป็นร้อยละ	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มี อัตราผู้เสพ/ผู้ติด/ผู้ค้า ยาเสพติดไม่เกิน 3:1000 คน**	คิดเป็นร้อยละ
79,195/3,831	57,004/2,658	71.98/69.38	78,445/3,765	99.05/98.28

หมายเหตุ : * จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีการตรวจสอบความถูกต้องจากกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย
และมีความถูกต้องของข้อมูลไม่ต่ำกว่าร้อยละ 95

** จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีอัตราผู้เสพ/ผู้ติด/ผู้ค้ายาเสพติดไม่เกิน 3 : 1000 ต้องระมัดระวังในการนำไป
อ้างอิง เนื่องจากมาจากข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบแล้วเพียงร้อยละ 71.86

จุดเด่น เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2551:

- ในปีฯ 2552 เป็นปีแรกที่ปรับแนวทางการประเมินผลเป็นการประเมินระดับความสำเร็จของการดำเนินกิจกรรมสำคัญจนมีการสรุปผลสำเร็จได้ โดยจังหวัดต้องแสดงให้เห็นถึงการวิเคราะห์สภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดจากข้อมูลต่างๆ ที่พบภายในจังหวัด เพื่อนำไปกำหนดแผนงาน/โครงการ หรือวิธีการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในจังหวัดอย่างเป็นระบบและมีการบูรณาการกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนมีการติดตามผลการดำเนินงานจากหน่วยงานต่าง ๆ ภายในจังหวัดที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อไปดำเนินการกับปัญหายาเสพติด และสามารถสรุปผลสำเร็จของการดำเนินงาน ระบุปัญหา อุปสรรค และมีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแผนงาน/โครงการหรือวิธีการในปีต่อไปได้ รวมถึงสามารถแสดงผลสัมฤทธิ์ โดยแสดงข้อมูลการบรรลุเป้าหมายของตัวชี้วัดต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ ที่สะท้อนถึงผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นกว่าปีก่อน หรือสามารถรักษาระดับผลการดำเนินการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในจังหวัดได้ชัดเจนตามแนวทางที่สำนักงาน ป.ป.ส. กำหนด

- แนวทางการนำเข้าสู่ข้อมูลในระบบ IT ของสำนักงาน ป.ป.ส. มีการปรับให้สะดวกต่อการรายงานของจังหวัด โดยลดจำนวนครั้งของการนำเข้าสู่ข้อมูลและการตรวจสอบข้อมูลลงจาก 2 รอบ เหลือเพียง 1 รอบ ในช่วงปลายปีงบประมาณ ซึ่งจังหวัดสามารถทยอยนำเข้าสู่ข้อมูลได้ตลอดปีงบประมาณ และทำให้มีฐานข้อมูลของประเทศเกี่ยวกับสถานการณ์ยาเสพติดที่มีการปรับปรุงให้ทันสมัย แม้จะยังมีความไม่ครบถ้วนอยู่บ้าง แต่ก็มีแนวโน้มที่ดีที่จะพัฒนาให้มีข้อมูลที่มีคุณภาพและทันกาลในอนาคต

ข้อสังเกต :

ประเด็นสำคัญที่จังหวัดดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมาย หรือยังมีความไม่ครบถ้วนอยู่บ้าง มีดังต่อไปนี้

- จังหวัดส่วนใหญ่ (48 จังหวัด) ยังคงดำเนินการในลักษณะเดียวกันกับปีก่อน ๆ คือเน้นการดำเนินการตามนโยบายและแบบฟอร์มที่ส่วนกลางมอบหมาย/สั่งการลงไป โดยมีได้พิจารณาถึงความจำเป็นเร่งด่วนของสภาพปัญหาในจังหวัด และมีได้พิจารณาความสอดคล้องกับเป้าหมายการดำเนินการตามตัวชี้วัดที่ได้ปรับเปลี่ยนใหม่ในปีนี้ โดยมากมักขาดการตั้งเป้าหมายและการกำหนดตัวชี้วัดเพื่อสะท้อนผลสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวมที่ชัดเจน ทำให้ไม่สามารถประเมินและแสดงผลสำเร็จของการดำเนินการตามโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเมื่อปีงบประมาณได้อย่างเป็นรูปธรรมว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในจังหวัดดีขึ้นหรือน่าเป็นห่วงหรือไม่ เพียงไร

- การจัดทำแผนงาน/โครงการของส่วนราชการในจังหวัด เพื่อเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ ในพื้นที่ ต้องมีหลักเกณฑ์หรือแนวทางในการพิจารณากลับกรองแผนงาน/โครงการที่รัดกุมและให้ความสำคัญในรายละเอียดเพิ่มมากขึ้น โดยการพิจารณาแผนงาน/โครงการ ควรตรวจสอบถึงกิจกรรม/ขั้นตอนการดำเนินโครงการด้วย ซึ่งส่วนราชการในจังหวัดที่จะขอรับการจัดสรรงบประมาณต้องระบุรายละเอียดของกิจกรรม กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่เป้าหมาย และตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์และข้อมูลพื้นฐานที่ชัดเจนมาเพื่อให้จังหวัดพิจารณา ทั้งนี้ จากการตรวจสอบแผนงาน/โครงการส่วนใหญ่ยังไม่เป็นเอกภาพ บางโครงการไม่สอดคล้องกับสถานการณ์และความจำเป็นในพื้นที่ และไม่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหายาตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

นอกจากนี้การสรุปผลการดำเนินงานพบว่าในหลายจังหวัดยังมีความไม่สอดคล้องกับกิจกรรมและผลผลิตที่กำหนดไว้ในแผนงาน/โครงการ

- ระบบการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในระดับจังหวัด ซึ่งต้องนำเข้าข้อมูลในระบบของสำนักงาน ป.ป.ส. ยังไม่สมบูรณ์ โดยมีหมู่บ้าน/ชุมชนใน 17 จังหวัด หรือกว่าร้อยละ 28 ของหมู่บ้าน/ชุมชนทั้งหมด ที่ยังไม่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

▪ ผลคะแนนเฉลี่ยของตัวชี้วัดนี้อยู่ที่ 2.7527 เนื่องจากจังหวัดไม่ได้กำหนดตัวชี้วัดผลลัพธ์/ผลสำเร็จของการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 จึงไม่สามารถประมวลผลสำเร็จเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในปีงบประมาณก่อนหน้าได้อย่างเป็นรูปธรรม

▪ หลายจังหวัดขาดการสื่อสารที่ดีหรือใช้ช่องทางการสื่อสารที่ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดตัวชี้วัดและเป้าหมายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่กำหนดไว้ตามกรอบการประเมินผลฯ ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ทำให้ผู้รับผิดชอบไม่ทราบว่ามีการปรับเปลี่ยนรายละเอียดตัวชี้วัด และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

▪ ผลสัมฤทธิ์ของการป้องกันและแก้ไขยาเสพติดที่สะท้อนด้วยตัวชี้วัด จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีอัตราผู้เสพ/ผู้ติด/ผู้ค้ายาเสพติดไม่เกิน 3:1000 คน อยู่ที่ร้อยละ 99.02 ซึ่งลดลงจากข้อมูลในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ที่ร้อยละ 99.36 อย่างไรก็ตาม ข้อมูลดังกล่าวยังไม่ครบถ้วนอยู่บ้างเนื่องจากสำนักงาน ป.ป.ส. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลได้เพียงร้อยละ 71.86 จึงอาจมีความคลาดเคลื่อนและต้องระมัดระวังในการนำไปอ้างอิง ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ป.ส. จะมีการตรวจสอบและเปลี่ยนแปลงให้มีความครบถ้วนและถูกต้องยิ่งขึ้น

**ตัวชี้วัด : ระดับคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของร้อยละการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีแต่ละกลุ่มที่เกิดขึ้นใน
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552**

เกณฑ์การประเมินผล :

ตัวชี้วัดนี้จะพิจารณาจากความสามารถในการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีแต่ละกลุ่มที่เกิดขึ้นและจับกุมได้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 (ไม่รวมคดีเก่าและคดีนอกงบประมาณ) โดยคำนวณจากผลการจับกุมคดีแต่ละกลุ่มที่จับกุมได้ตามรอบการรายงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติต่อจำนวนคดีแต่ละกลุ่มที่ได้รับแจ้งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 (ไม่รวมคดีเก่าและคดีนอกปีงบประมาณ) ทั้งนี้ คดีให้หมายความถึงคดีที่อยู่ในความผิด 3 กลุ่ม และมีเกณฑ์การให้คะแนน แบ่งเป็น 2 กรณี(กรณี ต่ำกว่าค่ามาตรฐาน ฯ และกรณี สูงกว่าค่ามาตรฐาน ฯ) ซึ่งการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลของจังหวัดในแต่ละกลุ่มคดีจะพิจารณาจากการเปรียบเทียบร้อยละของผลงานการจับกุมคดีในแต่ละกลุ่มของจังหวัดที่เกิดขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เทียบกับค่ามาตรฐานของเป้าหมายการจับกุมคดีแต่ละกลุ่มตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดในภาพรวมดังนี้

กลุ่มคดี	เป้าหมายการจับกุม (ร้อยละ)
กลุ่ม 1 คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	45
กลุ่ม 2 คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	60
กลุ่ม 3 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	58

ผลการดำเนินงานของจังหวัด :

ตัวชี้วัด	ผลคะแนน	จำนวนจังหวัด
ระดับคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของร้อยละการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีแต่ละกลุ่มที่เกิดขึ้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552	4.5000 ขึ้นไป	38
	3.0000 แต่ไม่เกิน 4.5000	27
	ไม่เกิน 3.0000	10
	รวม	75

ผลการดำเนินงานในภาพรวม 75 จังหวัด มีคดีแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นและจับกุมได้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ทัวราชอาณาจักรโดยใช้ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สตช.) ดังนี้

กลุ่มคดี	จำนวนคดีที่เกิดขึ้นปี 2552	จำนวนคดีที่จับได้(ในเดือนที่เกิดคดีและรายงานไปยัง สตช.ได้ทัน)	คิดเป็นร้อยละ
กลุ่ม 1	6,284	3,363	53.52
กลุ่ม 2	32,711	18,416	56.30
กลุ่ม 3	61,045	25,886	42.40

ข้อสังเกต :

ประเด็นสำคัญที่จังหวัดดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมาย หรือขาดความครบถ้วน มีดังนี้

- อาจมีสาเหตุมาจากความรู้ความเข้าใจในค่านิยมของการจัดเก็บข้อมูลจำนวนคดีที่เกิดขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และผลของจำนวนคดีที่จับได้ ดังนี้

1) การนับผลงานของคดีที่จับกุมได้ บางจังหวัดจะนับเฉพาะกรณีที่เกิดคดีและมีการจับกุมพร้อมทั้งรายงานไปยัง สตช. ได้ทันภายในเดือนที่เกิดคดี หากจับกุมได้แต่รายงานไม่ทันในเดือนที่เกิดคดีหรือจับกุมได้ในเดือนอื่นๆ จะต้องรายงานเป็นผลการจับกุมคดีเก่า แต่บางจังหวัดมีการรายงานโดยนำคดีเก่าที่จับได้ในเดือนอื่นมารายงานเป็นผลการดำเนินงาน เป็นต้น

2) บางจังหวัดมีความเข้าใจวิธีการนับและการบันทึกการรายงานข้อมูลในคดีแต่ละกลุ่มคลาดเคลื่อน ทำให้การกรอกข้อมูลสถิติคดีในแต่ละกลุ่มคลาดเคลื่อนไปด้วย

- แม้ว่าสำนักงาน ก.พ.ร. และ สตช. หน่วยงานเจ้าภาพตัวชี้วัดจะได้จัดทำคู่มือและอธิบายค่านิยมวิธีจัดเก็บข้อมูลและประเมินผลตัวชี้วัดนี้อย่างต่อเนื่อง แต่จากการตรวจประเมินพบว่าหน่วยงานในสังกัด สตช. ที่อยู่

ในบางจังหวัดยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับนิยามและวิธีการจัดเก็บข้อมูลอยู่พอสมควร เนื่องจากมีหน่วยงานในสังกัด สดช. จำนวนมากที่จะต้องจัดเก็บและนำส่งข้อมูล ซึ่งกระจายอยู่ตามพื้นที่ต่างๆ ทั่วราชอาณาจักร ดังนั้น สดช. หน่วยงานเจ้าภาพตัวชี้วัด ควรเพิ่มการสื่อสาร ทำความเข้าใจกับหน่วยงานในสังกัดที่จะต้องจัดเก็บข้อมูล และนำส่งมายังส่วนกลาง เพื่อให้มีความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน รวมถึงควรจัดให้มีระบบในการสอบทานหรือสุ่มตรวจความถูกต้องของข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ มีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้อ้างอิงต่อไปได้

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการรักษาความปลอดภัยโดยเน้นอุบัติเหตุจราจรทางบก

เกณฑ์การให้คะแนน :

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	พบทวนผลการดำเนินการตามมาตรการ/แผนปฏิบัติการฯ วิเคราะห์สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบก ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 และนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบ การจัดทำมาตรการ/แผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุจราจรทางบกของจังหวัดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552
2	ดำเนินการตามมาตรการ/แผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุจราจรทางบกของจังหวัดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ดังกล่าวได้แล้วเสร็จครบถ้วน
3	จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานตามมาตรการ/แผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุจราจรทางบกของจังหวัด โดยระบุปัจจัยสนับสนุน ปัญหา อุปสรรค ในการดำเนินงาน และแนวทางการปรับปรุงมาตรการ/แผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุจราจรทางบกของจังหวัด สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์
4	ร้อยละของจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบก ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ลดลง เทียบกับค่าเฉลี่ยจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกย้อนหลัง 3 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 - 2551) เท่ากับร้อยละ 1
5	ร้อยละของจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบก ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ลดลง เทียบกับค่าเฉลี่ยจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกย้อนหลัง 3 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 - 2551) เท่ากับร้อยละ 2

ผลการดำเนินงานของจังหวัด :

ตัวชี้วัด	ผลคะแนน	จำนวนจังหวัด
ระดับความสำเร็จของ การรักษาความปลอดภัย โดยเน้นอุบัติเหตุจราจรทางบก	5.0000	14
	4.5000 - 4.9999	14
	3.0000 แต่ไม่เกิน 4.5000	24
	ไม่เกิน 3.0000	23
	รวม	75

ข้อสังเกต :

- ภาพรวมผลการดำเนินงานทั้ง 75 จังหวัด มีดังนี้

เป้าหมายจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบก (ค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี)	จำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกปีงบประมาณ พ.ศ. 2552	จำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกต่ำกว่าเป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ
54,200 คดี	47,059 คดี	13.18

ผลการดำเนินการลดจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกของแต่ละจังหวัด		
ค่าเฉลี่ยภาพรวมทั้งหมด	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัดที่มีจำนวนคดีอุบัติเหตุฯ <u>เพิ่มขึ้น</u>	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัดที่มีจำนวนคดีอุบัติเหตุฯ <u>ลดลง</u>
75 จังหวัด	23 จังหวัด	52 จังหวัด
ลดลง ร้อยละ 6.33	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 45.86	ลดลง ร้อยละ 29.41

- ประเด็นสำคัญที่ทำให้จังหวัดดำเนินการได้ตามเป้าหมาย มีดังนี้

- จังหวัดที่สามารถบรรลุเป้าหมายการลดอุบัติเหตุจราจรทางบกได้ โดยมีการบริหารจัดการกระบวนการแก้ไขปัญหาด้านการจราจรต่างๆ อย่างเป็นระบบมากขึ้น สามารถดำเนินการตามขั้นตอนของการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุจราจรทางบกของจังหวัด มีการนำข้อมูลจากกรณีการเกิดอุบัติเหตุต่างๆ ในอดีต เช่น ผลสำเร็จจากมาตรการต่างๆ หรือการแก้ไขปัญหาจุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยๆ เป็นต้น มาใช้ในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการฯ ดังกล่าวจนสำเร็จได้ตามเป้าหมายตลอดทั้งปีงบประมาณ รวมทั้งมีการมุ่งเน้นให้ความสำคัญในช่วงที่มีการเดินทางมาก ๆ ได้แก่ ช่วงเทศกาลปีใหม่ และสงกรานต์

- อย่างไรก็ตาม มีเพียง 20 จังหวัดเท่านั้น ที่สามารถดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ของตัวชี้วัดนี้ได้ อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ แต่ยังมีอีกหลายจังหวัดที่ไม่สามารถลดจำนวนอุบัติเหตุจราจรทางบกลงได้ เนื่องจากการขาดการบริหารจัดการที่เป็นระบบอย่างชัดเจน ดังนั้นจึงควรศึกษาแนวทางและวิธีการของ 20 จังหวัดดังกล่าว ข้อสังเกตอื่นๆ :

- ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลเป็น 2 ส่วนโดยเป็นส่วนขั้นตอนและส่วนผลลัพธ์ สำหรับส่วนขั้นตอนจังหวัดจะต้องแสดงกระบวนการสรุปทบทวนผลการดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดในปีที่ผ่านมา เพื่อวิเคราะห์ ปัญหาด้านการจราจรที่ยังคงปรากฏอยู่ รวมทั้งวิเคราะห์ในส่วนของสภาพแวดล้อม สภาพพื้นที่ และพฤติกรรมของผู้ใช้รถ ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการฯ ที่ชัดเจนมีประสิทธิภาพ และแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด

- นอกจากนี้ ก.พ.ร. ได้มีการกำหนดตัวชี้วัดร่วม (Joint KPIs) เพื่อประเมินผลสำเร็จของการลดจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบก ในหน่วยงานส่วนกลาง 3 หน่วยงานที่มีภารกิจด้านนโยบาย และการสนับสนุนการดำเนินการของจังหวัด ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย (โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย) กระทรวงคมนาคม

(โดยสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร) และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงมีผลทำให้จังหวัด
ดำเนินการได้ตามเป้าหมาย

- การจัดเก็บข้อมูลผลการดำเนินงานใช้นิยามของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยใช้ข้อมูลจากสถิติคดี
อุบัติเหตุจราจรทางบก

มิติที่ 2 มิติด้านคุณภาพการให้บริการ (ตัวชี้วัดภาคบังคับ - ส่วนราชการและจังหวัด)

**ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดง
ความคิดเห็นและร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการ**

เกณฑ์การให้คะแนน :

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	▪ พิจารณากำหนดประเด็นที่จะนำมาเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 โดยวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประกอบการพิจารณากำหนดประเด็น ที่แสดงเหตุผลหรือความเหมาะสมในการกำหนดประเด็น ดังกล่าว ดังนี้ 1) นำแนวทาง / แผนการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมที่ได้จัดทำไว้ในปีงบประมาณ พ.ศ.2551 มาพิจารณาประกอบการกำหนดประเด็นเพื่อดำเนินการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 <u>และ</u> 2) วิเคราะห์ภารกิจหลักหรือยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ที่เหมาะสมในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 โดยระบุหรือเจาะจงกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ตามภารกิจหลักและ ยุทธศาสตร์ที่สำคัญดังกล่าวได้อย่างชัดเจน <u>หรือ</u> 3) ทบทวนข้อมูลผลการดำเนินงานในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในปีที่ผ่านมา เพื่อประกอบการกำหนดประเด็นในการดำเนินการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็นและร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ▪ จัดให้มีคณะที่ปรึกษาภาคประชาชน/คณะทำงานภาคประชาชน ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของ ส่วนราชการ(หรือจังหวัด)และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่กำหนด ▪ จัดทำกรอบแนวคิด/กรอบแนวทางที่เหมาะสมในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 โดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นมาใช้ประกอบด้วย
2	▪ จัดให้มีช่องทาง/กระบวนการ/วิธีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่กำหนด และสรุปผลความคิดเห็นที่ได้จากประชาชนและกลุ่ม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ▪ ส่วนราชการ(หรือจังหวัด)และคณะที่ปรึกษาภาคประชาชน/คณะทำงานภาคประชาชนร่วมกันจัดทำ แผนงาน/โครงการ/แผนปฏิบัติการในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมประจำปีงบประมาณ

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
	พ.ศ. 2552 โดยมีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิด/กรอบแนวทางที่ได้จัดทำไว้ในระดับคะแนนที่ 1 รวมทั้งนำสรุปผลความคิดเห็นมาใช้ประกอบในการจัดทำแผนงาน/โครงการ/แผนปฏิบัติการดังกล่าว ได้แล้วเสร็จ และรายงานผู้บริหาร ภายในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2552 โดยแผนงาน/โครงการ/แผนปฏิบัติการ มีการระบุวัตถุประสงค์ กิจกรรม ระยะเวลาการดำเนินงาน กลุ่มเป้าหมาย ผู้รับผิดชอบ ตัวชี้วัดความสำเร็จและเป้าหมายที่สามารถวัดและประเมินผลได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม
3	ดำเนินการตามแผนงาน/โครงการ/แผนปฏิบัติการฯ ได้แล้วเสร็จครบถ้วนโดยมีการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินการตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนงาน/โครงการ/แผนปฏิบัติการฯ ในระดับคะแนน 2 อย่างสม่ำเสมอ และมีการจัดทำรายงานสรุปผลความก้าวหน้าในการดำเนินการเสนอต่อผู้บริหารของส่วนราชการ(หรือจังหวัด)และสื่อสารให้ประชาชนและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ที่เกี่ยวข้องรับทราบ
4	- จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ/แผนปฏิบัติการฯ ซึ่งระบุปัจจัยสนับสนุน ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ โดยให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม - เผยแพร่สรุปผลการดำเนินงานในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ให้ประชาชนและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ที่เกี่ยวข้องรับทราบ
5	จัดทำแนวทาง และข้อเสนอแนะของการดำเนินงานในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในปีต่อไปเสนอต่อผู้บริหารของส่วนราชการ(หรือจังหวัด)และได้รับความเห็นชอบ

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและจังหวัด :

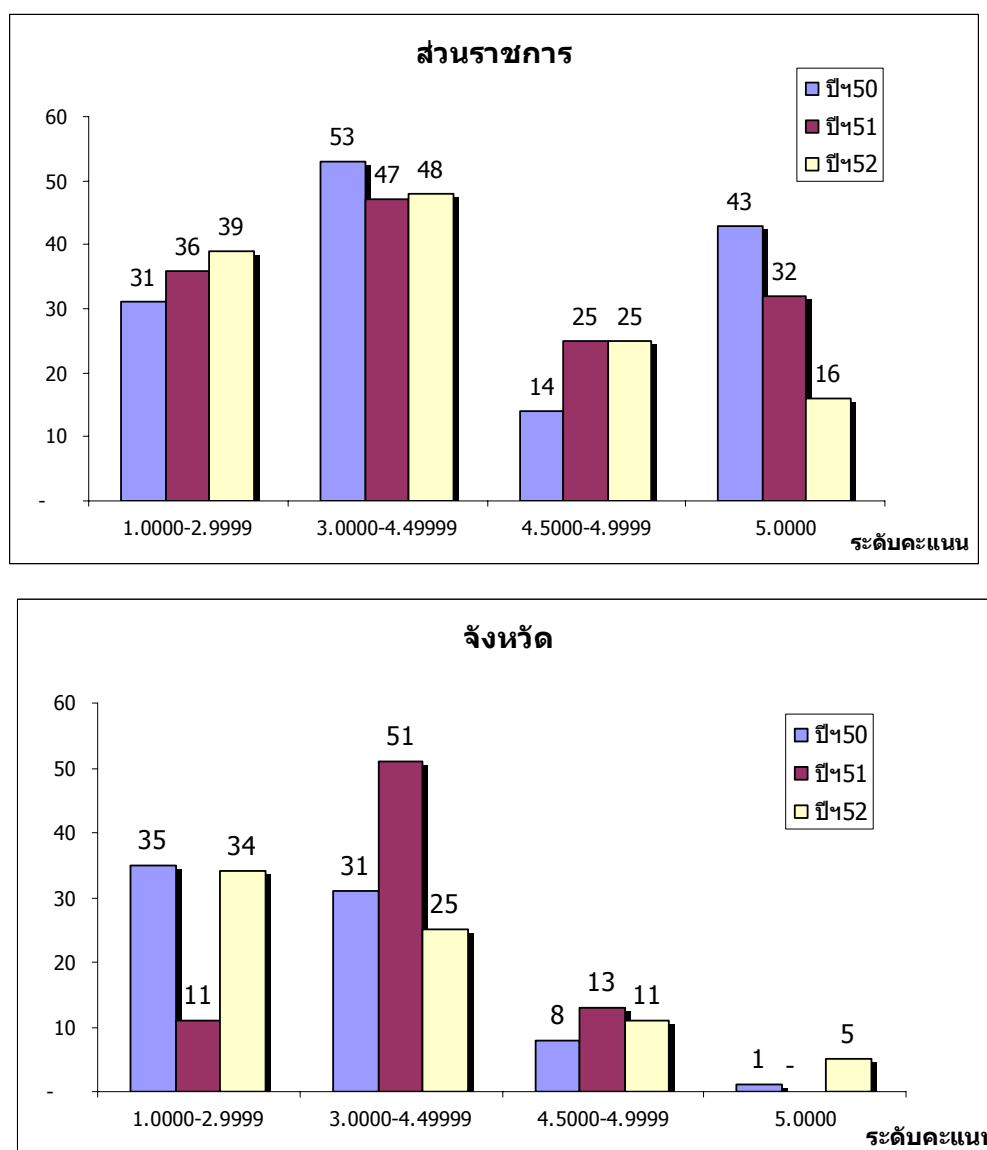
ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการ ได้กำหนดไว้ในกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของส่วนราชการและจังหวัด ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 มีส่วนราชการจำนวน 127 ส่วนราชการ และ 75 จังหวัด ดำเนินการตามตัวชี้วัดดังกล่าว จำนวนส่วนราชการที่เนินการลดลง เนื่องจากไม่ได้กำหนดเป็นตัวชี้วัดภาคบังคับสำหรับกระทรวงนำร่อง

สำหรับการดำเนินการตามระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 มีผลคะแนน สรุปดังนี้

ผลคะแนน	จำนวนส่วนราชการ	จำนวนจังหวัด
5.0000	16	5
4.5000 – 4.9999	25	12
3.0000 - 4.4999	48	24
1.0000 – 2.9999	38	34
รวม	127*	75

หมายเหตุ * จำนวนส่วนราชการที่ดำเนินการลดลง เนื่องจากไม่ได้กำหนดเป็นตัวชี้วัดภาคบังคับสำหรับกระทรวงนำร่อง

ภาพที่ 8 เปรียบเทียบผลคะแนนของส่วนราชการ จังหวัด ระหว่าง ปี พ.ศ. 2551 กับ พ.ศ. 2552

ค่าคะแนนเฉลี่ยของส่วนราชการและจังหวัด

ส่วนราชการ

ระดับคะแนนเฉลี่ย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 = 3.8786

ระดับคะแนนเฉลี่ย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 = 3.6944

ระดับคะแนนเฉลี่ย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 = 3.5406

จังหวัด

ระดับคะแนนเฉลี่ย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 = 2.8567

ระดับคะแนนเฉลี่ย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 = 3.8287

ระดับคะแนนเฉลี่ย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 = 3.1406

ข้อสังเกต :

1. ผลการดำเนินงานเฉลี่ยของส่วนราชการ จังหวัด มีผลการดำเนินงานลดลงจากปีที่แล้ว เนื่องมาจาก
ปรับเกณฑ์การให้คะแนนจากเดิมให้ประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารราชการเพิ่มขึ้นเป็นระดับการเข้า
มีเกี่ยวข้อง เช่น

- กำหนดให้ส่วนราชการและจังหวัด ต้องมีกรอบแนวคิด กรอบแนวทางในการเปิดโอกาสให้ประชาชน
เข้ามามีส่วนร่วม ไม่ต่ำกว่าระดับการเข้ามาเกี่ยวข้อง (เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมหรือ
เกี่ยวข้องในกระบวนการกำหนดนโยบาย การวางแผนงาน/โครงการ การมีส่วนร่วมในระดับนี้อาจดำเนินการใน
รูปแบบคณะกรรมการที่มีตัวแทนภาคประชาชนเข้าร่วม)

- ในการกำหนดประเด็นเพื่อดำเนินงานตามตัวชี้วัดปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ส่วนราชการและจังหวัด
ต้องนำแนวทาง แผนการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมที่ได้จัดทำไว้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 มาพิจารณา
ประกอบการกำหนดประเด็นข้างต้น

2. ส่วนราชการและจังหวัดมีความรู้เข้าใจเกี่ยวกับการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมมากขึ้น
โดยพิจารณาจากส่วนราชการ จังหวัดเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันระหว่าง
หน่วยงานและภาคประชาชน มีช่องทางหรือกลไกในการให้ข้อมูลข่าวสารและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
รวมทั้งมีบทบาทในการกำหนดนโยบาย แผนงาน/โครงการ/กิจกรรมมากขึ้น

3. ปัญหา/อุปสรรค

- ส่วนราชการ จังหวัดหลายแห่งมีการโยกย้ายบุคลากรหรือเปลี่ยนตัวผู้รับผิดชอบตัวชี้วัด ส่งผลให้
ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน

- ส่วนราชการ จังหวัดไม่ได้ศึกษาทำความเข้าใจ หรือมีความเข้าใจในเกณฑ์การประเมินผลที่ยัง
คลาดเคลื่อน เช่น เกณฑ์การให้คะแนนของจังหวัดปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 มีการปรับจาก ปีงบประมาณ พ.ศ.
2551 จึงมีบางจังหวัดยังเข้าใจว่าเป็นการประเมินภายใต้โครงการของสถาบันพระปกเกล้า เป็นต้น

สำหรับประเด็นที่พบว่าส่วนราชการและจังหวัดยังขาดความครบถ้วน สมบูรณ์ ในการดำเนินการมี
ดังนี้

- ไม่ได้นำผลการวิเคราะห์แนวทาง แผนการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมที่ได้จัดทำไว้ใน
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 มากำหนดประเด็นที่จะนำมาเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ฯ

- ไม่มีการจัดทำกรอบแนวคิดหรือกรอบแนวทางที่เหมาะสมในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามี
ส่วนร่วม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 หรือ ไม่สามารถแสดงเอกสารหรือหลักฐานว่ากรอบแนวคิดมีระดับการ
มีส่วนร่วมของประชาชนไม่ต่ำกว่าระดับการเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างไร

- ไม่มีเอกสารหรือหลักฐานที่แสดงการดำเนินงานที่สนับสนุนผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การให้
คะแนน เช่น รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ รายงานการประชุมหรือเอกสารประกอบ
ภาพถ่ายการจัดกิจกรรม ที่แสดงให้เห็นว่าส่วนราชการและคณะที่ปรึกษาภาคประชาชนหรือคณะทำงานภาค
ประชาชนร่วมกันจัดทำแผนการสร้างการมีส่วนร่วม เป็นต้น

4. การเลือกแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม สำหรับดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ส่วนราชการ
หรือจังหวัดจำนวนมากเลือกแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ที่มีผลกระทบต่อประชาชนในวงจำกัด หรือ ไม่ใช่
ภารกิจ/ยุทธศาสตร์หลักที่สำคัญของหน่วยงาน

ข้อควรปรับปรุง :

1. ส่วนราชการและจังหวัดควรเลือกดำเนินการโดยคำนึงถึงการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน
ร่วมได้ในวงกว้าง โดยเลือกประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนจำนวนมาก หรือ เป็นภารกิจ/ยุทธศาสตร์หลัก
ที่สำคัญ ของหน่วยงาน

2. ส่วนราชการและจังหวัดควรมีกระบวนการส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้กับเจ้าหน้าที่ภายใน
องค์กรเกี่ยวกับตัวชี้วัด เป้าหมาย แนวทางการประเมินผลและมีการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงาน
อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

3. สำนักงาน ก.พ.ร. ควรถ่ายทอดความรู้ และเพิ่มการสื่อสารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามตัวชี้วัด
รวมทั้งจัดทำหรือนำเสนอตัวอย่างเอกสารหรือหลักฐานที่ส่วนราชการและจังหวัดที่ดำเนินการได้ดีเพื่อเป็น
แนวทางในการดำเนินงาน

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ

การดำเนินการตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2552 ส่วนราชการและจังหวัด ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.ร. กำหนด

เกณฑ์การให้คะแนน (กรณีจังหวัด)

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	ดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ดังนี้ จัดสถานที่/จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของจังหวัด โดยส่วนราชการประจำจังหวัดทุกแห่งจะต้องส่งข้อมูลตามมาตรา 9 มาไว้ที่ศูนย์ข้อมูลฯ ประจำจังหวัดด้วย เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวก และตั้งอยู่ในบริเวณที่ประชาชนเข้าไปใช้บริการได้ง่าย

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
	- มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบประจำศูนย์ข้อมูลข่าวสารหรือปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการข้อมูลข่าวสารของจังหวัดเป็นการเฉพาะ - มีป้ายบอกถึงที่ตั้งของสถานที่หรือศูนย์ข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดจัดไว้ สำหรับการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่เข้าใจได้ง่าย และมองเห็นได้ชัดเจน
2	จัดระบบข้อมูลข่าวสารตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 9 ดังนี้ - ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของจังหวัดมีข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 9 (1) – (8) ของจังหวัดและส่วนราชการประจำจังหวัดครบถ้วน เป็นปัจจุบัน และเก็บไว้เผยแพร่เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี - จัดทำดัชนีข้อมูลข่าวสารไว้ให้บริการ ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารอย่างชัดเจน และสามารถสืบค้นได้สะดวก รวดเร็ว และเป็นปัจจุบัน
3	บริหารจัดการเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบ โดยดำเนินการ ดังนี้ - มอบหมายให้ผู้บริหารระดับรองผู้ว่าราชการจังหวัดรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นการเฉพาะ - ผู้บริหารของจังหวัดให้ความสำคัญและควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างเคร่งครัด เช่น มีการประชุมเพื่อซักซ้อมความเข้าใจอย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น - จัดเก็บสถิติและสรุปผลการมาใช้บริการศูนย์ข้อมูลข่าวสารของจังหวัด และส่วนราชการประจำจังหวัดทุกแห่ง (ถ้ามี) รายงานให้ผู้บริหารของจังหวัดทราบอย่างสม่ำเสมอ (รายเดือนหรือรายไตรมาส) - มีการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2547 ในการให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว โดยมีเรื่องที่สามารถตอบสนอง หรือให้บริการข้อมูลข่าวสารได้ภายในกำหนดร้อยละ 100 โดยไม่มีเรื่องร้องเรียนไปยังคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ - มีการปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการฯ ที่สั่งตามมาตรา 32 โดยเคร่งครัด(ถ้ามี)
4	เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้บุคลากรในจังหวัดและประชาชนทราบ ดังนี้ - จัดอบรม ให้ความรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายข้อมูลข่าวสารและการปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการข้อมูลข่าวสารตามบทบัญญัติของกฎหมายให้แก่บุคลากรในจังหวัดอย่างทั่วถึง ปีละไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของจำนวนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานประจำจังหวัดนั้น และไม่ต่ำกว่าครั้งละ 3 ชั่วโมง - ประชาสัมพันธ์เผยแพร่เกี่ยวกับผลการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยเฉพาะการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลตามมาตรา 9 ให้ประชาชนรับทราบผ่านช่องทางต่างๆ อย่างน้อย 5 ช่องทาง โดย 2 ใน 5 ช่องทาง จะต้องเป็นการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ และบอร์ดประชาสัมพันธ์

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
	รับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผ่านทางช่องทางต่างๆ และมีการนำความคิดเห็นของประชาชน (ถ้ามี) มาพิจารณาประกอบการบริหารจัดการด้านการเปิดเผยหรือให้บริการข้อมูลข่าวสาร
5	- เผยแพร่ข้อมูลประกาศประกวดราคา ประกาศสอบราคาจากผู้ว่าราชการจังหวัดลงนามแล้วบนเว็บไซต์ของจังหวัด สำหรับข้อมูลประกาศประกวดราคา ประกาศสอบราคาหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดลงนามแล้ว ให้เผยแพร่ในเว็บไซต์ของจังหวัดหรือส่วนราชการประจำจังหวัดโดยเร็ว - จัดทำสรุปผลการจัดซื้อจัดจ้างเป็นรายเดือน ตามแบบ สสร. 1 โดยแยกประเภทเป็นหมวดหมู่ให้ชัดเจน และเผยแพร่บนเว็บไซต์ของจังหวัด และส่วนราชการประจำจังหวัดทุกเดือน โดยเผยแพร่ตลอดปีงบประมาณ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี

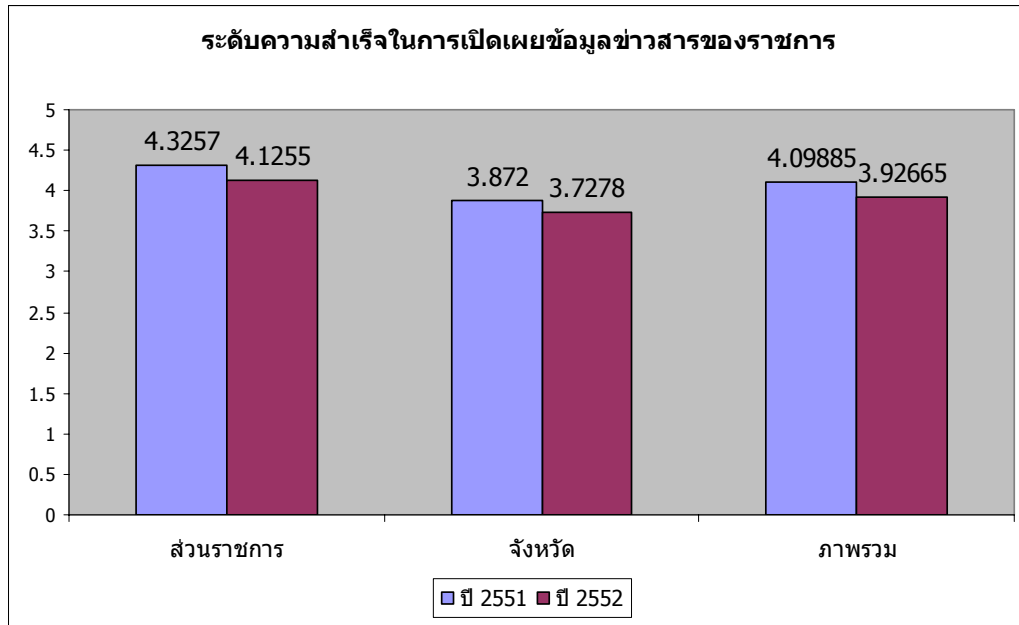
ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและจังหวัด :

ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการและจังหวัด ได้กำหนดไว้ในกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของส่วนราชการและจังหวัด ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 มีส่วนราชการจำนวน 141 ส่วนราชการ และ 75 จังหวัด ดำเนินการตามตัวชี้วัดดังกล่าว

สำหรับการดำเนินการตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 มีผลคะแนน สรุปดังนี้

ผลคะแนน	จำนวนส่วนราชการ	จำนวนจังหวัด
4.5000 ขึ้นไป	64	16
3.0000 แต่ไม่เกิน 4.5000	60	43
ไม่เกิน 3.0000	17	16
รวม	141	75

จุดเด่น เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2551:

ภาพที่ 9 สรุปผลการดำเนินการตามตัวชี้วัดเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของส่วนราชการและจังหวัด เปรียบเทียบปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 และ 2552

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 และ 2552 ดังกล่าวข้างต้น พบว่า ส่วนราชการและจังหวัด มีความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ แต่ยังไม่สามารถดำเนินการได้ครบถ้วนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ โดยมีส่วนราชการจำนวน 25 ส่วนราชการเท่านั้นที่สามารถดำเนินการได้ครบถ้วนทั้ง 5 ระดับ ซึ่งน้อยกว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 โดยมีผลการดำเนินงานของปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ดังนี้

- มีการจัดสถานที่เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าใช้บริการได้สะดวก โดยมีการติดตั้งป้ายบอกที่ตั้งของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ในจุดที่ประชาชนสามารถมองเห็นได้ง่าย และมีความชัดเจนมากขึ้น
- บุคลากรของส่วนราชการ จังหวัด มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามกฎหมาย ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงมากขึ้น
- ส่วนราชการ จังหวัด มีการจัดทำแฟ้มและจัดข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 9 และมีการปรับปรุงข้อมูลให้มีความครบถ้วนและทันสมัยดีกว่าในปีที่ผ่านมา โดยหลายหน่วยงานได้มีการสั่งการให้หน่วยงานในสังกัด ต้องรายงานสถานะหรือผลการปรับปรุงข้อมูลตามมาตรา 9 ที่อยู่ในความรับผิดชอบมายังผู้รับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอ
- มีหลายหน่วยงานได้นำข้อมูลข่าวสารตามกฎหมาย ข้อมูลข่าวสาร ลงในระบบอิเล็กทรอนิกส์ ให้ผู้ใช้บริการสามารถสืบค้นข้อมูลได้สะดวกมากขึ้น

• ผู้บริหารของส่วนราชการและจังหวัด ให้ความสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการมากขึ้น โดยนำปัญหา อุปสรรค และประเด็นที่ดำเนินการได้ไม่สมบูรณ์ ครบถ้วน ถูกต้องในปีที่ผ่านมา มาใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงาน และมีการกำชับสั่งการต่างๆ เพื่อให้มีการดำเนินการตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารอย่างเคร่งครัดมากขึ้น

ข้อสังเกต :

1. ส่วนราชการและจังหวัดมีผลการดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ที่ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ซึ่งอาจเป็นเพราะมีการกำหนดรายละเอียดของการดำเนินการตามตัวชี้วัดเพิ่มเติม อย่างไรก็ตามในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ระดับคะแนนสูงสุด และต่ำสุดของทั้งส่วนราชการและจังหวัด ยังคงมีความแตกต่างกันอยู่มาก ซึ่งอาจเกิดจากการที่ส่วนราชการและจังหวัดมีการปรับเปลี่ยนผู้รับผิดชอบตัวชี้วัดใหม่ ทำให้ต้องเริ่มต้นทำความเข้าใจในการดำเนินการตามตัวชี้วัดนี้ใหม่

2. ประเด็นสำคัญที่บางส่วนราชการและจังหวัดยังขาดความครบถ้วน สมบูรณ์ ในการดำเนินการตามแนวทางการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ มีดังนี้

- ไม่มีข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 9 หรือ มีแต่ไม่ครบถ้วน และไม่ได้ปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ
- การจัดทำดัชนีข้อมูลข่าวสารสำหรับให้บริการ ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ยังไม่สามารถทำการสืบค้นได้อย่างสะดวกรวดเร็ว
- ไม่ได้มีการจัดเก็บสถิติและสรุปผลการมาใช้บริการศูนย์ข้อมูลข่าวสาร หรือ มีการจัดเก็บแต่ไม่ได้รายงานให้ผู้บริหารทราบอย่างสม่ำเสมอ
- ไม่ได้จัดอบรมเกี่ยวกับการดำเนินการตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารฯ ให้แก่บุคลากรในสังกัดอย่างทั่วถึงภายในระยะเวลาที่เหมาะสม (กำหนดไว้ปีละไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของจำนวนเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานประจำจังหวัดนั้น และไม่ต่ำกว่าครึ่งละ 3 ชม.)
- การเผยแพร่เกี่ยวกับการดำเนินงานตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารฯ ในช่องทางที่จัดไว้ยังมีเนื้อหาที่ไม่ครบถ้วนในสาระสำคัญเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้สิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารฯ ผลการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือไม่ระบุสถานที่ตั้งของศูนย์ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนรับทราบ
- มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารผ่านทางช่องทางต่างๆ แต่ไม่ได้นำความคิดเห็นดังกล่าว มาพิจารณาประกอบการบริหารจัดการด้านการเปิดเผยหรือปรับปรุงเกี่ยวกับการให้บริการข้อมูลข่าวสาร
- การดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2547 ยังขาดความครบถ้วนดังนี้
 - 1) ไม่ได้นำประกาศประกวดราคาหรือประกาศสอบราคาที่หัวหน้าส่วนราชการลงนามแล้วลงเผยแพร่ในเว็บไซต์ ตามมติคณะรัฐมนตรี
 - 2) ไม่ได้สรุปผลการจัดซื้อจัดจ้างตามแบบ สขร. 1 และลงเผยแพร่ในเว็บไซต์เป็นรายเดือนตลอดทั้งปีงบประมาณ

ข้อควรปรับปรุง :

1. การดำเนินการตามตัวชี้วัดนี้ยังคงมุ่งเน้นให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรูปแบบของเอกสารที่เก็บไว้ ณ สถานที่ตั้งของส่วนราชการ และศาลากลางจังหวัด ซึ่งอาจไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้ข้อมูลของผู้รับบริการ ดังนั้น หากสามารถปรับเปลี่ยนให้มีการเปิดเผยข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ของส่วนราชการ และจังหวัดได้ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อผู้รับบริการมากขึ้น
2. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีควรมีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ผู้รับบริการได้รับรู้ถึงสิทธิประโยชน์ของตนที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ เนื่องจากในปัจจุบันข้อมูลของผู้รับบริการส่วนใหญ่ขอใช้บริการจากส่วนราชการและจังหวัด ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป แต่ข้อมูลตามมาตรา 9 ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ยังมีผู้ที่ติดต่อขอรับบริการจำนวนน้อยมาก
3. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่เป็นหน่วยงานกำกับตามกฎหมายและวางหลักเกณฑ์การวัดตามตัวชี้วัดนี้ควรมีการส่งเสริมและสร้างความเข้าใจในการดำเนินการตามตัวชี้วัดดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อช่วยให้กับผู้ปฏิบัติเกิดความเข้าใจ สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องและตรงตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ส่วนราชการและจังหวัดยังมีการโยกย้ายบุคลากรเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการโยกย้ายบุคลากรของจังหวัด ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ที่เข้ามารับผิดชอบใหม่มีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนในการดำเนินการ ซึ่งหากมีการส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้กับส่วนราชการและจังหวัดรวมถึงเป็นผู้ประเมินผลการดำเนินการตามตัวชี้วัดดังกล่าวได้อย่างทั่วถึง สม่ำเสมอและต่อเนื่อง จะช่วยให้การดำเนินการตามตัวชี้วัดนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ดังกล่าว

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

การดำเนินการในตัวชี้วัดนี้ของส่วนราชการ และจังหวัดเป็นการวัดความสำเร็จในการนำแผนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งการจัดการข้อร้องเรียนเรื่อง การทุจริตหรือการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยดำเนินการตามเกณฑ์การให้คะแนน ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด

เกณฑ์การให้คะแนน (กรณีจังหวัด)

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	- ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางดำเนินการจัดทำแผนป้องกันและปราบปรามการทุจริต 4 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2555) และแผนปฏิบัติการการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ของจังหวัด ดังนี้ - ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต - ความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจจะก่อให้เกิดการทุจริต การปฏิบัติและ/หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบในการปฏิบัติราชการ โดยวิเคราะห์เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยเสี่ยงที่อาจเป็นเหตุทำให้

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
	1) การปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของข้าราชการเป็นไปในลักษณะที่ขาดหรือมีความรับผิดชอบไม่เพียงพอ 2) การปฏิบัติหน้าที่ไปในทางที่ทำให้ประชาชนขาดความเชื่อถือในควมมีคุณธรรม ความมีจริยธรรม 3) การปฏิบัติราชการโดยขาดการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนและการยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล - ผลการดำเนินการตามมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในปีที่ผ่านมา - ข้อมูลที่ได้จากระบบการรับฟังข้อร้องเรียนของจังหวัดหรือที่มีการร้องเรียนผ่านศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย หรือศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี - วิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจจะก่อให้เกิดการทุจริต การปฏิบัติและ/หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของโครงการสำคัญที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 จำนวน 3 โครงการ โดยการคัดเลือกโครงการต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน ป.ป.ช.กำหนด (ตามเงื่อนไขข้อ 2)
2	▪ นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลมาประกอบการพิจารณาจัดทำแผนป้องกันและปราบปรามการทุจริต 4 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 - 2555) และแผนปฏิบัติการการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ของจังหวัด พร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในแต่ละปีที่สะท้อนผลสัมฤทธิ์ (Outcome) ได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม ▪ ในแผนปฏิบัติการการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2552 ของจังหวัด ระบุกิจกรรม/โครงการได้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ครบถ้วนทั้ง 4 ยุทธศาสตร์ และครอบคลุมการบริหารความเสี่ยงที่อาจจะก่อให้เกิดการทุจริต การปฏิบัติและ/หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของโครงการสำคัญทั้ง 3 โครงการ ▪ แผนป้องกันและปราบปรามการทุจริต 4 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 - 2555) และแผนปฏิบัติการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ของจังหวัด ได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัด ภายในวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2552 และให้นำเผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ของจังหวัด
3	ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ของจังหวัด ได้แล้วเสร็จครบถ้วน
4	ตัวชี้วัดที่ระบุในแผนปฏิบัติการการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ของจังหวัด มีผลสำเร็จเป็นไปตามเป้าหมาย
5	▪ ตัวชี้วัดที่ระบุในแผนปฏิบัติการการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ของจังหวัด มีผลสำเร็จสูงกว่าเป้าหมาย ▪ จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดทำแผนปฏิบัติการการป้องกันและ

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
	ปราบปรามการทุจริตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ของจังหวัดได้แล้วเสร็จ พร้อมทั้งได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดและจัดส่งมายังสำนักงาน ก.พ.ร. จำนวน 1 ชุด พร้อมกับรายงานการประเมินผลตนเอง รอบ 12 เดือน ภายในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2552

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและจังหวัด :

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 มี 109 ส่วนราชการ และ 75 จังหวัดดำเนินงานตามตัวชี้วัดนี้ซึ่งผลการดำเนินงานปรากฏค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดของส่วนราชการ และจังหวัดอยู่ที่คะแนน 3.3903 และ 3.0161 ตามลำดับ คะแนนเฉลี่ยโดยรวมของตัวชี้วัดอยู่ที่คะแนน 3.2378 โดยจำนวนส่วนราชการและจังหวัดที่มีผลคะแนนในภาพรวมในระดับต่าง ๆ แสดงดังนี้

ผลคะแนน	จำนวนส่วนราชการ	จำนวนจังหวัด
4.5000 ขึ้นไป	5	-
4.0000 แต่ไม่เกิน 4.5000	31	14
3.0000 แต่ไม่เกิน 4.0000	43	28
ไม่เกิน 3.0000	30	33
รวม	109	75

ข้อสังเกต :

ประเด็นสำคัญที่ส่วนราชการและจังหวัดดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมาย มีดังนี้

- ส่วนราชการและจังหวัดยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทำให้กิจกรรมต่างๆ ที่ดำเนินการส่วนใหญ่ยังคงมุ่งเน้นในด้านการสร้างจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม ยังไม่ได้เป็นมาตรการเชิงรุกตามวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ชาติฯ

- บางส่วนราชการและจังหวัดยังไม่มีการวิเคราะห์ความเสี่ยงของโอกาสที่จะก่อให้เกิดการทุจริต ปฏิบัติและละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และ/หรือการปฏิบัติงานโดยขาดหรือมีความรับผิดชอบไม่เพียงพอ การไม่คำนึงถึงส่วนรวม การขาดคุณธรรมจริยธรรม และธรรมาภิบาลให้ถูกต้องเป็นไปตามหลักการ ซึ่งจะต้องวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุของปัญหาและความเสี่ยงต่างๆ และนำมาจัดลำดับความสำคัญและรุนแรง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนงาน /กิจกรรม/มาตรการ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เหมาะสมโดยเฉพาะจังหวัดเนื่องจากเจ้าหน้าที่ขาดความเข้าใจในการวิเคราะห์ความเสี่ยงดังกล่าวเพราะจังหวัดมีการสับเปลี่ยนผู้ปฏิบัติงานบ่อยและไม่ได้มีการศึกษาผลการดำเนินงานที่เคยปฏิบัติมาก่อนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ส่งผลให้ผลการดำเนินงานมีผลคะแนนลดลง

- บางส่วนราชการและจังหวัดยังไม่มี การสรุปวิเคราะห์ข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตฯ ของปีที่ผ่านมาว่ามีสาเหตุมาจากอะไร ส่วนใหญ่ไม่ได้สรุปวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุของปัญหา และนำไปใช้ในการจัดทำแผนงาน/กิจกรรม/มาตรการ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เหมาะสม
- บางส่วนราชการและจังหวัดยังดำเนินการตามแผน/มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้ไม่ครบถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของจังหวัด ซึ่งจะใช้วิธีประสานแผน คือรวบรวมแผนงาน/กิจกรรม/โครงการที่แต่ละส่วนราชการประจำจังหวัดดำเนินการในด้านที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ มารวมเป็นแผนฯ ของจังหวัด ซึ่งกิจกรรมที่กำหนดมีจำนวนมาก และหลายจังหวัดที่ไม่สามารถแสดงความเชื่อมโยงระหว่างแผนงาน/มาตรการฯ ที่กำหนดไว้ กับผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
- บางส่วนราชการและจังหวัดยังไม่มี การตอบสนองต่อข้อร้องเรียนฯ ภายใน 15 วันทำการ หรือตอบสนองแต่ไม่ได้จัดเก็บสถิติหรือข้อมูลผลการตอบสนองต่อเรื่องร้องเรียนไว้

จุดเด่น เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2551:

- จากการดำเนินการตามตัวชี้วัดนี้ของปีฯ 2552 ทำให้ส่วนราชการและจังหวัดกำหนดนโยบายและวิธีการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้มีการวางแผนปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- กรอบการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติฯ จะทำให้เกิดความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการ บูรณาการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการแก้ไขการทุจริตคอร์รัปชันอย่างเป็นรูปธรรม

ข้อควรปรับปรุง :

- ในขั้นตอนการจัดทำมาตรการ/แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลซึ่งส่วนราชการและจังหวัดต้องมีการวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านการทุจริตและประพจน์มิชอบนั้น พบว่าหลายส่วนราชการยังไม่มี ความชัดเจนในกระบวนการวิเคราะห์ความเสี่ยงกับการวิเคราะห์ความเสี่ยงในผลสำเร็จของการบรรลุเป้าหมาย จึงควรมีการสร้าง ความเข้าใจในการวิเคราะห์ความเสี่ยงมากขึ้น
- ส่วนราชการและจังหวัดควรศึกษาทำความเข้าใจกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้ลึกซึ้ง เพื่อให้ทราบถึงวัตถุประสงค์และมาตรการต่างๆ ที่กำหนดไว้ เพื่อให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
- การกำหนดมาตรการต่างๆ ในการป้องกันความเสี่ยงด้านการทุจริตและประพจน์มิชอบจะดำเนินการได้อย่างเต็มที่ เมื่อผู้บริหารของส่วนราชการ หรือจังหวัด ควรให้ความสำคัญต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ และมุ่งแก้ไขปัญหการทุจริตคอร์รัปชันอย่างจริงจัง
- เนื่องจากที่ผ่านมาการวัดและประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจะเน้นวัดผลที่กระบวนการ และการเตรียมความพร้อมทั้งวิธีการและระบบฐานข้อมูล ดังนั้นในปีต่อไปการวัดผลในประเด็นนี้ควรวัดผลเป็นผลลัพธ์มากขึ้นโดยอาจพิจารณาจากดัชนีชี้วัดด้านการทุจริตที่สำนักงาน ป.ป.ช.กำลังพัฒนา

ตัวชี้วัด : ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

- พิจารณาจากผลสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการของส่วนราชการและจังหวัด โดยสำนักงานสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นผู้ประเมินอิสระภายนอกที่ดำเนินการสำรวจ
- หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกงานบริการ (ส่วนราชการ 3 งานบริการ จังหวัด 5 งานบริการ)
 1. เป็นงานบริการ ที่เป็นภารกิจหลัก
 2. เป็นงานบริการที่มีผู้ใช้บริการจำนวนมาก มีผลกระทบสูงต่อประชาชน
- ประเด็นการสำรวจประกอบด้วยประเด็นสำคัญๆ ดังนี้
 - (1) ความพึงพอใจด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ
 - (2) ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
 - (3) ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
 - (4) ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ
 - (5) ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการ โดยเน้นวาระแห่งชาติด้านจริยธรรม ธรรมภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

เกณฑ์การให้คะแนน :

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	ร้อยละ 65
2	ร้อยละ 70
3	ร้อยละ 75
4	ร้อยละ 80
5	ร้อยละ 85

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและจังหวัด :

ผลคะแนนและร้อยละของคะแนนความพึงพอใจ ที่ได้จากหน่วยงานที่มีการสำรวจในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ซึ่งมีทั้งสิ้น 192 หน่วยงาน จำแนกเป็นส่วนราชการ 117 ส่วนราชการ และจังหวัด 75 จังหวัด สรุปได้ดังนี้

ประเภทหน่วยงาน	จำนวนหน่วยงาน	การสำรวจ	เฉลี่ยร้อยละ
ส่วนราชการ	117	ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการ	83.44
จังหวัด	75	ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการ	83.19

ภาพรวมความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการจากทุกส่วนราชการ อยู่ที่ร้อยละ 83.44 ส่วนราชการที่มีผลการสำรวจความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการสูงสุด อยู่ที่ร้อยละ 96.15 และส่วนราชการที่มีผลการสำรวจความ

พึงพอใจในคุณภาพการให้บริการต่ำสุด อยู่ที่ร้อยละ 76.60 **ซึ่งยังอยู่ในระดับดีและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้**

จำนวนส่วนราชการจำแนกตามระดับร้อยละของคะแนนความพึงพอใจ สรุปได้ดังนี้

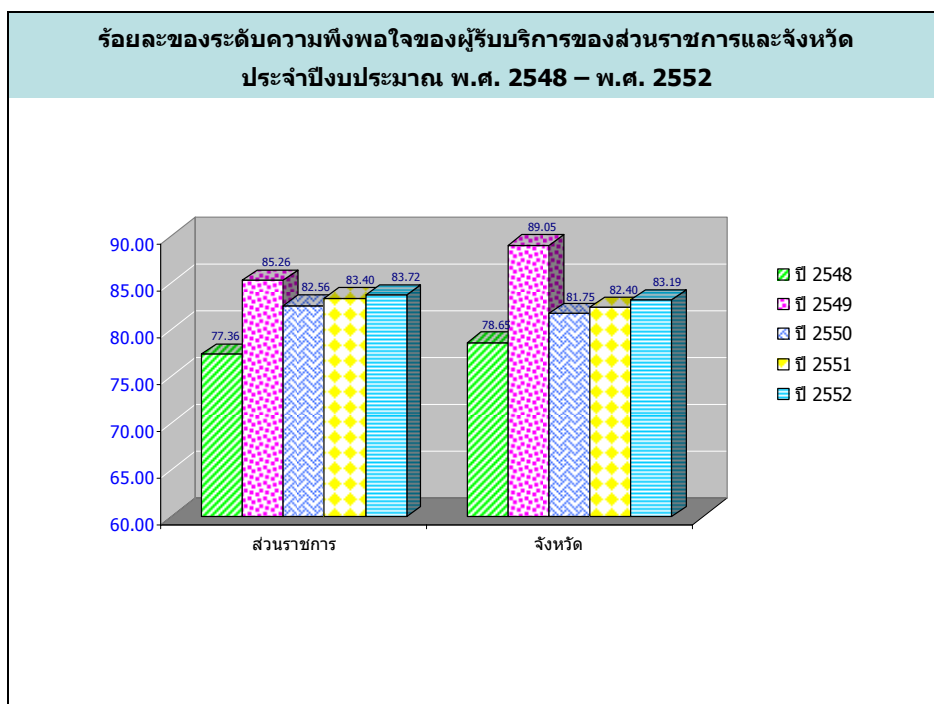
ระดับร้อยละของคะแนน	ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการ	
	จำนวนส่วนราชการ	ร้อยละ
ตั้งแต่ 85.00 ขึ้นไป	40	35.40
80.00 – 84.99	57	50.44
75.00 – 79.99	16	14.16
70.00 – 74.99	-	-
65.00 – 69.99	-	-

ภาพรวมความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการจากทุกจังหวัด อยู่ที่ร้อยละ 83.19 จังหวัดที่มีผลการสำรวจความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการสูงสุด อยู่ที่ร้อยละ 91.48 และจังหวัดที่มีผลการสำรวจความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการต่ำสุด อยู่ที่ร้อยละ 77.75 **ซึ่งยังอยู่ในระดับดีและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้**

จำนวนจังหวัดจำแนกตามระดับร้อยละของคะแนนความพึงพอใจ สรุปได้ดังนี้

ระดับร้อยละของคะแนน	ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการ	
	จำนวนจังหวัด	ร้อยละ
ตั้งแต่ 85.00 ขึ้นไป	13	17.33
80.00 – 84.99	57	76.00
75.00 – 79.99	5	6.67
70.00 – 74.99	-	-
65.00 – 69.99	-	-

จากภาพที่ 10 ภาพรวมสรุปผลการสำรวจความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของส่วนราชการ และจังหวัดตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ถึง พ.ศ.2552 โดยในแต่ละปีสำนักงาน ก.พ.ร. ได้มอบหมายผู้ประเมินอิสระ เช่น สวนดุสิตโพล เอแบคโพล สถาบันที่ปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นผู้สำรวจข้อมูลความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคุณภาพการให้บริการของทุกส่วนราชการและทุกจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งจะเห็นว่าในภาพรวมผลการสำรวจความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของส่วนราชการและจังหวัดผลใกล้เคียงกันและมีแนวโน้มดีขึ้นอย่างต่อเนื่องเหมือนกัน โดยในปีแรกมีผลเฉลี่ย **อยู่ในระดับดีและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้(ร้อยละ 75)** และต่อจากนั้นมีผลเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมากคือสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 10 สรุปผลการสำรวจความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของส่วนราชการ และจังหวัดใน
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548-2552

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์บริการร่วมหรือเคาน์เตอร์บริการประชาชน

การพัฒนาศูนย์บริการร่วมนับว่ามีความสำคัญต่อคุณภาพการให้บริการประชาชน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันทำให้ความคาดหวังและความต้องการของประชาชนต่อการรับบริการจากภาครัฐเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนั้น รัฐจึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาการให้บริการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ศูนย์บริการร่วมเป็นรูปแบบการให้บริการที่มีวัตถุประสงค์ที่ต้องการพัฒนาคุณภาพการให้บริการของรัฐให้สามารถอำนวยความสะดวก ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในระยะต่อไปต้องยกระดับการให้บริการของศูนย์บริการร่วมด้วยการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้มากขึ้น

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและจังหวัด :

ผลคะแนน	ส่วนราชการ	จังหวัด
4.5000 ขึ้นไป	8	14
3.0000 แต่ไม่เกิน 4.5000	7	34
ไม่เกิน 3.0000	2	27
รวม	17*	75

* กระทรวงกลาโหมและกระทรวงยุติธรรมไม่มีการประเมินผลตามตัวชี้วัดนี้

จากผลการประเมินศูนย์บริการร่วมกระทรวงและศูนย์บริการร่วมจังหวัดตามเกณฑ์มาตรฐานศูนย์บริการร่วม พบว่าศูนย์บริการร่วมจังหวัดในภาพรวมยังพัฒนามาตรฐานการบริการได้น้อยกว่าศูนย์บริการร่วมกระทรวง โดยอาจมีสาเหตุมาจากความรู้ ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน โดยเฉพาะในส่วนของจังหวัดที่มักมีการเปลี่ยนผู้รับผิดชอบดำเนินการตัวชี้วัดการพัฒนาศูนย์บริการร่วมทุกปี ซึ่งมีผลทำให้การดำเนินงานขาดช่วง และขาดความต่อเนื่อง นอกจากนี้ งานบริการที่นำไปให้บริการในศูนย์บริการร่วมจะเป็นงานบริการจากหลายหน่วยงานที่อาจจะไม่ได้รับความร่วมมือจากบางส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง โดยสาเหตุอาจมาจากหลายปัจจัย เช่น ลักษณะโครงสร้างของหน่วยงานที่มีผลทำให้ไม่สามารถมอบอำนาจการปฏิบัติงานได้ งบประมาณที่จะนำมาใช้ในการดำเนินการ และเจ้าหน้าที่ที่จะต้องไปปฏิบัติงาน เป็นต้น เหตุดังกล่าวเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาศูนย์บริการร่วมจังหวัด ซึ่งต่างจากศูนย์บริการร่วมกระทรวงที่มีความต่อเนื่องและหน่วยงานที่มาร่วมให้บริการเป็นหน่วยงานภายใต้สังกัดเดียวกัน จึงมีความพร้อมในเรื่องทรัพยากรทั้งความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและงบประมาณที่จะนำมาใช้ และมีการพิจารณาความดีความชอบแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จึงมีผลทำให้การพัฒนาศูนย์บริการร่วมกระทรวงมีความก้าวหน้าและพัฒนาไปได้รวดเร็วกว่าศูนย์บริการร่วมจังหวัด

ข้อสังเกต :

เมื่อพิจารณาในภาพรวมของการพัฒนาศูนย์บริการร่วมทั้งในส่วนของกระทรวงและจังหวัดพบว่าส่วนใหญ่สามารถพัฒนาการให้บริการได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยศูนย์บริการร่วมกระทรวง มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.2374 โดยมีค่าคะแนนสูงสุดที่ 5.0000 และค่าคะแนนต่ำสุดที่ 2.2000 และศูนย์บริการร่วมจังหวัด มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.2490 โดยมีค่าคะแนนสูงสุดที่ 5.0000 และค่าคะแนนต่ำสุดที่ 1.0000 สำหรับบางกระทรวงและจังหวัดที่ได้ผลคะแนนค่อนข้างต่ำ มีสาเหตุมาจากยังขาดการดำเนินงานตามขั้นตอนที่สำคัญของการพัฒนาศูนย์บริการร่วม เช่น การศึกษาความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการ การนำผลการศึกษาความต้องการของประชาชนมาใช้เป็นข้อมูลในการออกแบบและพัฒนาบริการ การวางแผนปฏิบัติการการวางแผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้นและระยะยาว รวมถึงการปฏิบัติให้เกิดความคืบหน้าตามแผนที่ได้กำหนดไว้ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้การดำเนินการพัฒนาศูนย์บริการร่วมอาจจะไม่ตอบสนองถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชน เพื่อให้การดำเนินการของศูนย์บริการร่วมสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง

ข้อควรปรับปรุง:

1. ส่วนราชการในส่วนกลางจะมีความพร้อม และมีศักยภาพในการพัฒนางานบริการของหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้เป็นอย่างดี ดังนั้น การดำเนินการพัฒนาศูนย์บริการร่วมกระทรวงให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดส่วนราชการต่างๆ จึงทำได้ไม่ยาก และหากจะพัฒนาการให้บริการของส่วนราชการต่อไปควรเป็นการสนับสนุนให้ศูนย์บริการร่วมกระทรวงยกระดับการให้บริการประชาชนที่สามารถให้บริการข้ามกระทรวงได้ รวมทั้ง พัฒนาเกณฑ์การประเมินศูนย์บริการร่วมให้สามารถวัดผลเชิงคุณภาพของการให้บริการได้ด้วย

2. การจัดตั้งศูนย์บริการร่วมเป็นการดำเนินการเพื่อพัฒนารูปแบบการให้บริการประชาชนของรัฐให้สามารถอำนวยความสะดวก และตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนสามารถติดต่อสอบถาม ขอทราบข้อมูล ขออนุมัติ หรือขออนุญาตในเรื่องต่างๆ ได้ ณ จุดบริการเดียว ดังนั้นการพัฒนาศูนย์บริการร่วมทั้งในส่วนของกระทรวงและจังหวัดจึงควรพิจารณาคัดเลือกงานบริการ และสถานที่ตั้งให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

มิติที่ 3 มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ

ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ เป็นตัวชี้วัดที่ส่วนราชการและจังหวัดต่าง ๆ ได้ดำเนินการลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2547 จนกระทั่งปี 2550 ทุกส่วนราชการและจังหวัดได้ดำเนินการลดระยะเวลาการปฏิบัติราชการได้ครบทุกกระบวนการแล้ว ดังนั้น ในปี 2551 จึงกำหนดให้ส่วนราชการและจังหวัดนำงานบริการที่ได้ลดระยะเวลาการให้บริการประชาชนแล้วมาดำเนินการเพื่อวัดผลว่าส่วนราชการและจังหวัดยังสามารถให้บริการประชาชนได้ตามระยะเวลาที่ได้ลดลงหรือไม่ ซึ่งผลคะแนนการประเมินทั้งระดับส่วนราชการและจังหวัดที่ผ่านมา พบว่าส่วนราชการส่วนใหญ่สามารถให้บริการประชาชนได้ตามระยะเวลามาตรฐานของหน่วยงาน กล่าวคือ จำนวนผู้มารับบริการ 100 คน ส่วนราชการสามารถให้บริการได้ตามระยะเวลามาตรฐานจำนวน 90 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 90 นั้นเอง

จุดแตกต่างระหว่างส่วนราชการและจังหวัดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 คือเกณฑ์การให้คะแนนที่ร้อยละ 90 ได้กำหนดเป็นเกณฑ์การให้คะแนนในระดับ 5 สำหรับจังหวัด(โดยให้จังหวัดคัดเลือกกระบวนการงานจำนวนไม่น้อยกว่า 15 กระบวนการ จากไม่น้อยกว่า 10 หน่วยงาน) แต่สำหรับส่วนราชการจะเป็นเกณฑ์การให้คะแนนในระดับ 3 เนื่องจากที่ผ่านมาส่วนราชการส่วนใหญ่มีผลการประเมินที่ร้อยละ 90 แล้ว ประกอบกับกระบวนการให้บริการของส่วนราชการจะมีน้อยกว่าจังหวัด (โดยให้คัดเลือกกระบวนการงานของส่วนราชการอย่างน้อย 5 กระบวนการ) สำนักงาน ก.พ.ร.จึงได้กำหนดให้ส่วนราชการมีการยกระดับการประเมินในระดับ 4 และระดับ 5 ให้ท้าทายมากขึ้น

เกณฑ์การประเมินผลสำหรับส่วนราชการ :

- กระบวนการที่นำมาประเมินผลการปฏิบัติราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 หมายถึงกระบวนการที่ส่วนราชการได้ดำเนินการลดรอบระยะเวลาได้ตั้งแต่ร้อยละ 30 ขึ้นไป ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2547-2550 โดยให้คัดเลือกกระบวนการงานของส่วนราชการอย่างน้อย 5 กระบวนการ (หรือน้อยกว่ากรณีส่วนราชการมีกระบวนการน้อยกว่า 5 กระบวนการ) จากกระบวนการหลักที่สำคัญและ/หรือสอดคล้องกับงานบริการในตัวชี้วัดร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

• การคำนวณระดับคะแนนจะพิจารณาจาก 2 ส่วน คือ 1) ระดับคะแนนที่ 1 – 4 คือ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของผู้รับบริการที่ได้รับบริการตามรอบระยะเวลามาตรฐาน โดยเปรียบเทียบกับผู้รับบริการทั้งหมดในแต่ละกระบวนการงานบริการ 2) ระดับคะแนนที่ 5 คือ ผลการปฏิบัติราชการโดดเด่นด้านการปรับปรุงกระบวนการงาน ซึ่งพิจารณาจากร้อยละที่ลดลงของระยะเวลาเฉลี่ยที่ส่วนราชการสามารถให้บริการได้เมื่อเทียบกับระยะเวลามาตรฐาน

ตารางและสูตรการคำนวณระดับคะแนนที่ 1 - 4 :

$$\frac{\text{จำนวนผู้รับบริการที่ได้รับบริการตามรอบระยะเวลามาตรฐาน} \times 100}{\text{จำนวนผู้รับบริการทั้งหมดที่ได้รับบริการในแต่ละงานบริการ}}$$

ตารางและสูตรการคำนวณระดับคะแนนที่ 5 :

- 1) ร้อยละที่ลดลงของระยะเวลาเฉลี่ยที่ส่วนราชการสามารถให้บริการได้เมื่อเทียบกับระยะเวลามาตรฐาน (หน่วย:ร้อยละ)

$$\frac{(\text{ระยะเวลามาตรฐานในแต่ละกระบวนการงาน} - \text{ระยะเวลาเฉลี่ยที่ให้บริการได้ในแต่ละกระบวนการงาน}) \times 100}{\text{ระยะเวลามาตรฐานในแต่ละกระบวนการงาน}}$$

เกณฑ์การให้คะแนนเทียบกับร้อยละที่ลดลงของระยะเวลาเฉลี่ยที่ส่วนราชการสามารถให้บริการได้เมื่อเทียบกับระยะเวลามาตรฐาน (เฉพาะระดับคะแนนที่ 5)				
คะแนนที่ได้	0.25	0.50	0.75	1.00
ร้อยละที่ลดลง	5%	10%	15%	20%

- 2) ระยะเวลาเฉลี่ยที่ส่วนราชการสามารถให้บริการได้ในแต่ละกระบวนการงาน (หน่วย: วัน/ชั่วโมง/นาที) ทั้งนี้ หากงานบริการใด สามารถให้บริการได้เสร็จสิ้นภายใน 1 วัน ต้องระบุเวลาเป็นชั่วโมงหรือนาที โดยกำหนดให้ 1 วัน เท่ากับ 7 ชั่วโมง

$$\frac{\text{ผลรวมของระยะเวลาให้บริการของผู้รับบริการทุกราย}}{\text{จำนวนผู้รับบริการทั้งหมดในแต่ละกระบวนการงาน}}$$

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและจังหวัด :

ผลคะแนนเฉลี่ยของจังหวัด คือ 4.48 และส่วนราชการ คือ 4.02 พบว่าการดำเนินการตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการของจังหวัดและส่วนราชการมีค่าแตกต่างกันเล็กน้อย แสดงให้เห็นว่าส่วนราชการมีความเข้าใจและสามารถดำเนินการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้ง ๆ ที่ งานบริการที่ส่วนราชการนำมาดำเนินการมีความแตกต่างกันทั้งในส่วนของคุณลักษณะงานบริการและกลุ่มผู้มารับบริการ แสดงให้เห็นว่าส่วนราชการเหล่านั้นสามารถให้บริการได้ตามระยะเวลาที่กำหนด

ผลคะแนน	จำนวนส่วนราชการ	จำนวนจังหวัด
4.5000 ขึ้นไป	54	41
3.0000 แต่ไม่เกิน 4.5000	53	33
ไม่เกิน 3.0000	35	1
รวม	142	75

หมายเหตุ: กระทรวงนำร่อง 4 แห่ง คือ กระทรวงการคลัง กระทรวงพลังงาน กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงสาธารณสุขกำหนดตัวชี้วัดนี้เป็นประเภทตัวชี้วัดเลือก โดยมีส่วนราชการที่เลือกดำเนินการตัวชี้วัดนี้ มีจำนวน 12 แห่ง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กรมธุรกิจพลังงาน กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน กรมการแพทย์ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ข้อสังเกต :

- จากผลคะแนนรายจังหวัดพบว่า มีเพียง 14 จังหวัดจาก 75 จังหวัด (คิดเป็นร้อยละ 18.67) ที่ได้คะแนนผลการประเมินเต็ม 5 คะแนน แสดงให้เห็นได้ว่าจังหวัดดังกล่าวได้ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการประชาชน หรือพัฒนาระยะเวลาการให้บริการประชาชนให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- ประเด็นสำคัญที่บางส่วนราชการและบางจังหวัดยังดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายหรือขาดความครบถ้วน มีดังนี้
 - ไม่ได้ติดประกาศขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการในแต่ละกระบวนการและรอบระยะเวลามาตรฐานที่ให้บริการให้ประชาชนทราบ
 - ประกาศขั้นตอนและมาตรฐานระยะเวลาการให้บริการในแต่ละกระบวนการที่เป็นรอบระยะเวลามาตรฐานให้ประชาชนทราบ แต่เป็นขั้นตอน และ/หรือรอบระยะเวลาที่ไม่ได้ปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันและ/หรือไม่ตรงกับขั้นตอนการให้บริการและรอบระยะเวลามาตรฐานที่รายงานเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อเสนอขอรับการประเมินผล

- ผู้ดูแลตัวชี้วัด และ/หรือ ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูลเดิมโยกย้าย และหน่วยงานไม่มีระบบการถ่ายโอนหรือส่งมอบงาน ตลอดจนการสื่อสารทำความเข้าใจที่ดีเพียงพอ ทำให้ผู้ดูแลตัวชี้วัด และ/หรือ ผู้จัดเก็บข้อมูลที่เข้ามารับช่วงต่อต้องเริ่มศึกษา ทำความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ที่ต้องดำเนินการใหม่ ทำให้ยังมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน และมีความพร้อมของการจัดเก็บข้อมูลและการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานค่อนข้างจำกัด ทำให้ไม่สามารถจัดเก็บข้อมูลหรือรายงานผลการดำเนินงานได้ครบถ้วนและถูกต้อง

ข้อควรปรับปรุง :

- สำนักงาน ก.พ.ร. ส่วนราชการและจังหวัดควรร่วมกันปรับเกณฑ์การวัดผลโดยเน้นการวัดผลเชิงคุณภาพ เพื่อให้สามารถสะท้อนถึงคุณภาพของการให้บริการมากขึ้น
- กำหนดมาตรฐานเวลาการให้บริการในกระบวนการที่สำคัญและมีความเป็นสากลเพื่อให้ส่วนราชการใช้เป็นมาตรฐาน (Bench marking) ระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ ซึ่งจะทำให้การให้บริการมีแนวทางและเป็นมาตรฐานยิ่งขึ้น

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต

เกณฑ์การประเมินผล :

ระดับคะแนนที่ 1 กำหนดเกณฑ์การปันส่วนเพื่อคำนวณต้นทุนผลผลิตย่อยและกิจกรรมย่อย สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

ระดับคะแนนที่ 2 จัดทำบัญชีต้นทุนต่อหน่วยกิจกรรมย่อยทุกกิจกรรมและผลผลิตย่อยทุกผลผลิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนดได้แล้วเสร็จ และรายงานผลการคำนวณต้นทุนตามรูปแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด โดยเสนอให้สำนักงานงบประมาณ กรมบัญชีกลางและสำนักงาน ก.พ.ร. ทราบ

ระดับคะแนนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตและกิจกรรมระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ว่ามีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไร พร้อมทั้งวิเคราะห์ถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวและจัดทำรายงานสรุปผลการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตได้แล้วเสร็จ

ระดับคะแนนที่ 4 ทบทวนภารกิจที่เปลี่ยนไป เพื่อจัดทำข้อมูลผลผลิตย่อย กิจกรรมย่อย และหน่วยนับทั้งองค์กรอย่างเหมาะสม สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

ระดับคะแนนที่ 5 นำแผนเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ที่จัดทำขึ้นในปีงบประมาณที่ผ่านมา มาดำเนินงานให้แล้วเสร็จครบถ้วน และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนเพิ่มประสิทธิภาพดังกล่าว

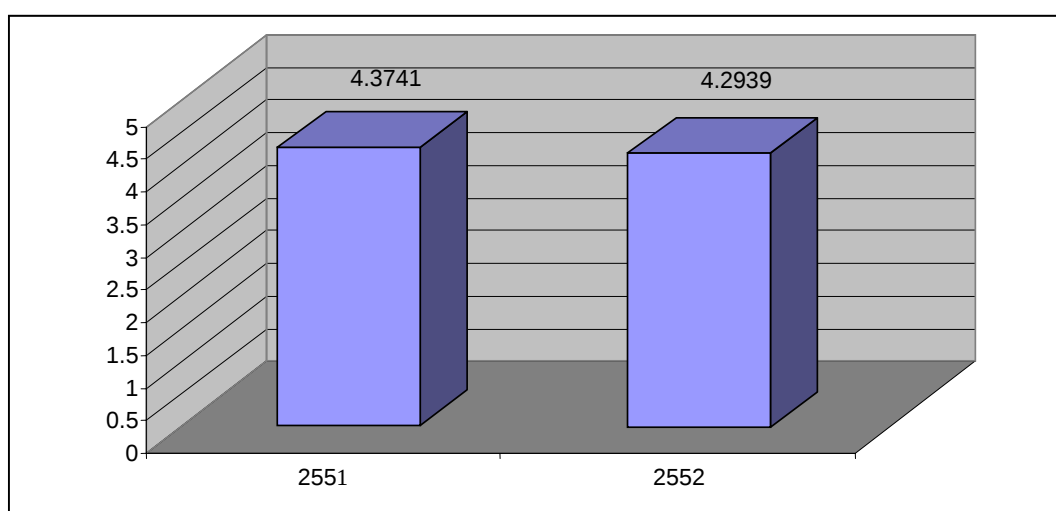
ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและจังหวัด :

การดำเนินงานตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตเป็นการดำเนินงานเฉพาะในส่วนราชการระดับกรมซึ่งผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.2939 โดยส่วนราชการที่ได้ค่าคะแนนสูงสุดอยู่ที่ระดับ 5.0000 และส่วนราชการที่ได้ ค่าคะแนนน้อยที่สุดอยู่ที่ 1.0000

ข้อสังเกต :

การใช้ผลผลิตตามเอกสารงบประมาณมาจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตอาจไม่สอดคล้องกับผลผลิตจริงทั้งหมดของส่วนราชการ นอกจากนี้มีหลายส่วนราชการยังไม่มีการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตย่อย กิจกรรมย่อยทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบและวิเคราะห์สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงระหว่างปีงบประมาณได้

จุดเด่น เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2551:

ภาพที่ 11 ผลการประเมินตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตของ
ส่วนราชการระดับกรมเปรียบเทียบปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 และ 2552

ถึงแม้ว่าผลการประเมินโดยเฉลี่ยของส่วนราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 จะลดลงเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 แต่ส่วนราชการส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตมากขึ้น เนื่องจากการอบรมและการให้การสนับสนุนทั้งด้านการให้คำปรึกษา และการจัดเตรียมแบบฟอร์มต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำและคำนวณต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตจากกรมบัญชีกลาง ทำให้สามารถจัดทำบัญชีต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนดได้อย่างถูกต้อง มากขึ้น บางส่วนราชการสามารถนำผลการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยไปใช้ในการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพได้

ข้อควรปรับปรุง :

การจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตเป็นเทคนิคใหม่โดยเฉพาะงานด้านสังคมซึ่งยากต่อการจัดทำต้นทุนต่อหน่วย ดังนั้นกรมบัญชีกลางควรสร้างความเข้าใจในการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตแก่ส่วนราชการที่ต้องดำเนินงานด้านสังคมให้มากยิ่งขึ้น

กรมบัญชีกลางควรให้ข้อเสนอแนะหลังจากประเมินผลการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยที่ส่วนราชการได้จัดส่งรายงานให้กรมบัญชีกลางแล้ว ว่าที่ส่วนราชการจัดทำมานั้นมีสิ่งใดที่ควรปรับปรุง และที่จัดทำมาถูกต้องหรือไม่อย่างไร เพื่อส่วนราชการจะได้นำไปปรับปรุงและใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อให้เกิดการคุ้มค่ามากขึ้น

ตัวชี้วัด : ร้อยละของอัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน

- การพิจารณาผลสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ จะใช้อัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนของส่วนราชการทั้งที่เบิกจ่ายในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เป็นตัวชี้วัดความสามารถในการเบิกจ่ายเงินของส่วนราชการ ทั้งนี้ไม่รวมงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพิ่มเติมระหว่างปีงบประมาณ โดยจะใช้ข้อมูลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณจากระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS)

- การให้คะแนนจะพิจารณาตามความสามารถในการเบิกจ่ายเมื่อเทียบกับวงเงินงบประมาณที่ได้รับ
- หากมีการโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณระหว่างปี (รายจ่ายประจำไปรายจ่ายลงทุน หรือรายจ่ายลงทุนไปรายจ่ายประจำ) จะนำยอดงบประมาณหลังโอนเปลี่ยนแปลงแล้วมาเป็นฐานในการคำนวณ
- รายจ่ายลงทุน หมายถึง รายจ่ายที่รัฐบาลจ่ายเพื่อจัดหาทรัพย์สินประเภททุน ทั้งที่มีตัวตนและทรัพย์สินที่ไม่มีตัวตน ตลอดจนรายจ่ายที่รัฐบาลอุดหนุนหรือโอนให้แก่บุคคล องค์กร หรือรัฐวิสาหกิจโดยผู้รับไม่ต้องจ่ายเงินคืนให้รัฐบาลและผู้รับนำไปใช้จัดหาทรัพย์สินประเภททุน เป็นต้น สามารถตรวจสอบได้จากรหัสงบประมาณรายจ่าย รหัสลักษณะงานตำแหน่งที่ 5 แสดงถึงลักษณะเศรษฐกิจที่สำนักงานงบประมาณกำหนดให้

เกณฑ์การให้คะแนน :

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	ร้อยละ 68
2	ร้อยละ 71
3	ร้อยละ 74
4	ร้อยละ 77
5	ร้อยละ 80

หมายเหตุ :

- ระดับคะแนน 3 เท่ากับ ค่าเป้าหมายร้อยละของอัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- การคำนวณวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนจะไม่รวมงบประมาณที่ส่วนราชการประหยัดได้ และไม่นำเงินดังกล่าวไปใช้จ่ายในการกิจหรือโครงการอื่นๆ ต่อ

3. ในกรณีส่วนราชการนำเงินงบประมาณที่ประหยัดได้จากโครงการเดิมไปใช้ในโครงการอื่นๆ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณของโครงการใหม่จะนำมาใช้คำนวณอัตราการใช้เงินด้วย

4. สามารถตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนที่ได้รับผ่านทางเว็บไซต์ของกรมบัญชีกลาง

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการ :

ตัวชี้วัด	ผลคะแนน	จำนวนส่วนราชการ
ร้อยละของอัตราการใช้เงิน	4.5000 ขึ้นไป	49
จ่ายเงินงบประมาณรายจ่าย	3.0000 แต่ไม่เกิน 4.5000	6
ลงทุน	ไม่เกิน 3.0000	84
	รวม	139

ตัวชี้วัด : ร้อยละของอัตราการใช้เงินงบประมาณรายจ่ายในภาพรวม (กรณีไม่มีงบประมาณรายจ่ายลงทุน)

- การพิจารณาผลสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ จะใช้อัตราการใช้เงินงบประมาณรายจ่ายในภาพรวมของส่วนราชการทั้งที่เบิกจ่ายในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เป็นตัวชี้วัดความสามารถในการเบิกจ่ายเงินของส่วนราชการ ทั้งนี้ไม่รวมงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพิ่มเติมระหว่างปีงบประมาณ โดยจะใช้ข้อมูลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณจากระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS)

- หากมีการโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณระหว่างปี (รายจ่ายประจำไปรายจ่ายลงทุน หรือรายจ่ายลงทุนไปรายจ่ายประจำ) จะนำยอดงบประมาณหลังโอนเปลี่ยนแปลงแล้วมาเป็นฐานในการคำนวณ

เกณฑ์การให้คะแนน :

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	ร้อยละ 92
2	ร้อยละ 93
3	ร้อยละ 94
4	ร้อยละ 95
5	ร้อยละ 96

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการ :

ตัวชี้วัด	ผลคะแนน	จำนวนส่วนราชการ
ร้อยละของอัตราการใช้เงิน	4.5000 ขึ้นไป	1
จ่ายเงินงบประมาณรายจ่าย	3.0000 แต่ไม่เกิน 4.5000	-
ในภาพรวม	ไม่เกิน 3.0000	2
	รวม	3

สรุปผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของส่วนราชการ :

รายการ	วงเงินงบประมาณ	ผลการเบิกจ่าย	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ
รายจ่ายประจำ (ล้านบาท)	1,476,124.38	1,424,050.98	96.47
รายจ่ายลงทุน (ล้านบาท)	358,997.22	272,034.60	75.78

ข้อสังเกต :

การเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนของส่วนราชการ โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 75.78 (เป้าหมาย ร้อยละ 74) และ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายในภาพรวม (กรณีไม่มีงบประมาณรายจ่ายลงทุน) ของส่วนราชการ โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 96.47 (เป้าหมาย ร้อยละ 94) จะเห็นได้ว่าการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนของส่วนราชการสูงกว่าเป้าหมายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้เล็กน้อยและการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายในภาพรวมสูงกว่าเป้าหมายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้มาก ทั้งนี้ไม่นับรวมการกันเงินหลัอมปีเพราะยังไม่มีมีการเบิกจ่ายเกิดขึ้น สำหรับการเบิกจ่ายของส่วนราชการต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะมีการเบิกจ่ายมากในไตรมาสที่สามและไตรมาสที่สี่ ดังนั้นส่วนราชการจะต้องมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและผู้บริหารต้องเร่งรัดติดตามอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น ซึ่งปัญหา อุปสรรคที่พบส่วนใหญ่ คือ

- ปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Auction) เช่น มีผู้ยื่นข้อเสนอไม่ครบ 3 ราย หรือมีการคัดค้าน ร้องเรียน เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งบางกรณีไม่ได้เกิดจากความไม่โปร่งใสของการทำงาน ของส่วนราชการ แต่เป็นเทคนิคของผู้เสนอราคา ทำให้ต้องเริ่มกระบวนการใหม่และเกิดความล่าช้า
- บางส่วนราชการที่ได้รับงบประมาณไม่ได้เป็นผู้บริหารจัดการการใช้จ่ายงบประมาณเองโดยจะต้องตัดโอนเงินที่ได้รับส่งต่อไปให้ส่วนราชการอื่นเป็นผู้ใช้ ทำให้ไม่สามารถควบคุมหรือเร่งรัดการเบิกจ่ายได้โดยตรง
- บางส่วนราชการมีปัญหาการเบิกจ่ายต่อเนื่อง ซึ่งไม่สามารถแก้ไขได้ปีต่อปี เช่น ได้รับงบประมาณสำหรับก่อสร้างอาคารที่ทำการ แต่มีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับกระบวนการ ขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้าง ต่อเนื่องมาตั้งแต่ปีงบประมาณก่อนหน้า การเริ่มดำเนินการก่อสร้างมีความล่าช้า ส่งผลให้ไม่สามารถเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนในปีงบประมาณปัจจุบันได้ เนื่องจากการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างไม่สามารถข้ามขั้นตอนได้
- มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2551 เกี่ยวกับการผ่อนผันหรือช่วยเหลือผู้ประกอบการ ก่อสร้างและผู้ประกอบอาชีพอื่น ให้สามารถขอยายเวลาดำเนินงานออกไปได้อีกไม่เกิน 180 วัน นับแต่วันสิ้นสุดสัญญา ทำให้ผู้รับจ้างหลายโครงการขอยายเวลาตามมติคณะรัฐมนตรี ส่งผลให้การเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนล่าช้าออกไป ไม่ทันภายในปีงบประมาณ

จุดเด่น ที่ปรับปรุงจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2551: บางส่วนราชการมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณล่วงหน้ามากขึ้น

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามมาตรการประหยัดพลังงาน

สำนักนโยบายและแผนพลังงาน(สนพ.) ในฐานะเจ้าภาพตัวชี้วัด ได้ติดตามผลและพัฒนาเกณฑ์การประเมินผลด้านการประหยัดพลังงานของส่วนราชการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งคณะรัฐมนตรีเมื่อ 13 มีนาคม 2550 ได้เห็นชอบการประเมินผลด้านการประหยัดพลังงานของส่วนราชการให้สะท้อนกับลักษณะงานที่ปฏิบัติจริงโดยให้นำ **"ค่ามาตรฐานการจัดการใช้พลังงานในส่วนราชการ"** มาใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลด้านการประหยัดพลังงานของส่วนราชการตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เป็นต้นมา โดยจะคำนวณจากสูตรดังต่อไปนี้

$$\text{ดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพการใช้พลังงาน} = \frac{\text{ค่ามาตรฐานการจัดการใช้พลังงาน} - \text{ค่าการใช้พลังงานจริง}}{\text{ค่าการใช้พลังงานจริง}}$$

ถ้าหน่วยงานมีค่าดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพการใช้พลังงานเป็น บวก (+) จะแสดงว่าหน่วยงานนั้นมีการใช้พลังงาน "ผ่าน" เกณฑ์มาตรฐาน หมายถึงหน่วยงานนั้นมีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอแล้ว แต่ถ้ามีค่าดัชนีเป็น ลบ (-) แสดงว่าหน่วยงานนั้นมีการใช้พลังงาน "ไม่ผ่าน" เกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งจะต้องทำการปรับปรุงและควรทำการลดการใช้พลังงานของหน่วยงาน

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการ จังหวัดและสถาบันอุดมศึกษา :

- 1) มีจำนวนหน่วยงานราชการที่รายงานผลการใช้ไฟฟ้าและน้ำมัน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ทั้งหมด 64,915 หน่วยงาน (เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.2551 จำนวน 226 หน่วยงาน)
- 2) หน่วยงานที่นำมาประเมินผลฯ จำนวน 10,053 หน่วยงาน ประกอบด้วย
 - ส่วนราชการ 157 หน่วยงาน (ประกอบด้วย 3,803 หน่วยงานย่อย)
 - จังหวัด 75 จังหวัด (ประกอบด้วย 6,012 หน่วยงานย่อย)
 - สถาบันอุดมศึกษา 78 สถาบัน (ประกอบด้วย 238 หน่วยงานย่อย)
- 3) หน่วยงานที่ได้รับการผ่อนผันไม่นำมาประเมินผลฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 จำนวน 54,862 หน่วยงาน ได้แก่ รัฐวิสาหกิจ องค์การปกครองท้องถิ่น หน่วยงานตุลาการ หน่วยงานรัฐสภา และโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 23,587 แห่ง
- 4) ผลคะแนนตัวชี้วัดเฉลี่ย มีค่าสูงขึ้นจาก 3.945 เป็น 4.089 คะแนน (ดีขึ้น 0.144 คะแนน) สะท้อนถึงหน่วยงานราชการมีการใช้พลังงาน "ผ่าน" เกณฑ์มาตรฐานมากขึ้น หรืออีกนัยคือมีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพดีขึ้น
 - ส่วนราชการ มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 3.914 เป็น 4.104 คะแนน (ดีขึ้น 0.190 คะแนน)
 - จังหวัด มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 4.443 เป็น 4.475 คะแนน (ดีขึ้น 0.032 คะแนน)
 - สถาบันอุดมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 3.528 เป็น 3.689 คะแนน (ดีขึ้น 0.161 คะแนน)

จากตารางที่ 1 ส่วนราชการ จังหวัดและสถาบันอุดมศึกษา มีคะแนนผลประเมินตัวชี้วัดประหยัดพลังงาน ประจำปีงบประมาณ 2552 ดีขึ้นจากปีงบประมาณ 2551 เป็นผลมาจากหน่วยงานราชการแต่ละแห่งใช้พลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

- ส่วนราชการ มีหน่วยงานที่ได้คะแนนเต็ม เพิ่มขึ้น 10 หน่วยงาน และได้ต่ำกว่า 3 คะแนน ลดลง 9 หน่วยงาน
- สถาบันอุดมศึกษา มีหน่วยงานที่ได้คะแนนเต็ม เพิ่มขึ้น 2 หน่วยงาน และได้ต่ำกว่า 3 คะแนน ลดลง 3 หน่วยงาน
- จังหวัด ส่วนใหญ่มีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก เช่นเดียวกับปีที่ผ่านมา แต่โอกาสที่จังหวัดจะได้คะแนนเต็มมีน้อยมาก เนื่องจากแต่ละจังหวัดจะมีหน่วยงานราชการอื่นๆ ทั้งส่วนกลางและภูมิภาคมาร่วมประเมินผลไม่น้อยกว่า 50 หน่วยงาน

ระดับคะแนน	ส่วนราชการ		จังหวัด		สถาบันอุดมศึกษา	
	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2551	ปี 2552
คะแนนเต็ม 5 คะแนน	58	68	1	0	18	20
ระหว่าง 4 – 4.999 คะแนน	53	44	67	67	19	19
ระหว่าง 3 – 3.999 คะแนน	15	22	6	6	24	25
ระหว่าง 2 – 2.999 คะแนน	9	4	1	2	3	0
ระหว่าง 1 – 1.999 คะแนน	3	7	0	0	0	4
ระหว่าง 0 – 0.999 คะแนน	20	12	0	0	14	10
รวม (หน่วยงาน)	158	157	75	75	78	78

ตารางที่ 1 สรุปคะแนนผลประเมินตัวชี้วัดประหยัดพลังงาน จำแนกตามระดับคะแนน และเปรียบเทียบระหว่างปีงบประมาณ 2551 และปีงบประมาณ 2552

หมายเหตุ

ระดับคะแนน 1-2 เป็นการพิจารณาผลปฏิบัติด้านกระบวนการ

ระดับคะแนน 3-5 เป็นการพิจารณาผลปฏิบัติด้านการใช้ไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิง

5) สรุประดับคะแนนตัวชี้วัดฯ ปีงบประมาณ 2552 (ด้านไฟฟ้า) ดีขึ้นจากปีงบประมาณ 2551

- ส่วนราชการ มีหน่วยงานที่ได้คะแนนเต็มหรือใช้ไฟฟ้าไม่เกินค่ามาตรฐาน เพิ่มขึ้น 0.5%
- จังหวัด มีหน่วยงานที่ได้คะแนนเต็ม เพิ่มขึ้น 3.2%
- สถาบันอุดมศึกษา มีหน่วยงานที่ได้คะแนนเต็ม เพิ่มขึ้น 9.7%

สรุปปริมาณการใช้ไฟฟ้า รวมทุกหน่วยงาน ปีงบประมาณ 2552

- ปริมาณการใช้ไฟฟ้ารวมทุกหน่วยงานในปีงบประมาณ 2552 มีค่าน้อยกว่าผลรวมของค่ามาตรฐาน 32.1% (ตารางที่ 2)

- ปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้า มากกว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 (ปีฐาน) ประมาณ 58.43 ล้านหน่วย หรือคิดเป็น 2.3% (ตารางที่ 3)
 - ส่วนราชการ มีปริมาณการใช้ไฟฟ้า ลดลงจากปีงบประมาณ 2546 ประมาณ 97.65 ล้านหน่วย หรือคิดเป็น 6.7% เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านภารกิจของส่วนราชการ มีแนวโน้มจะใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้น 1.7%
 - จังหวัด มีปริมาณการใช้ไฟฟ้า เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2546 คิดเป็น 8.6% เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านภารกิจของจังหวัดมีแนวโน้มจะใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้น 17.4%
 - สถาบันอุดมศึกษา มีปริมาณการใช้ไฟฟ้า เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2546 ประมาณ 15.5% เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา มีแนวโน้มจะใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้น 16.1%

6) สรุประดับคะแนนตัวชี้วัดฯ ปีงบประมาณ 2552 (**ด้านน้ำมัน**) ดีขึ้นจากปีงบประมาณ 2551

- ส่วนราชการ เป็นกลุ่มเดียวที่สัดส่วนหน่วยงานที่ได้คะแนนเต็ม ลดลง 2.0%
- จังหวัด มีหน่วยงานที่ได้คะแนนเต็มหรือใช้น้ำมันต่ำไม่เกินค่ามาตรฐาน เพิ่มขึ้น 3.1%
- สถาบันอุดมศึกษา มีหน่วยงานที่ได้คะแนนเต็ม เพิ่มขึ้น 4.6%

สรุปปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง รวมทุกหน่วยงาน ปีงบประมาณ 2552

- ปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง รวมทุกหน่วยงานในปีงบประมาณ 2552 มีค่าน้อยกว่าผลรวมของค่ามาตรฐาน 23.4% (ตารางที่ 4)
- ปริมาณการใช้พลังงานน้ำมันเชื้อเพลิง น้อยกว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. 2546(ปีฐาน) ประมาณ 62.55 ล้านลิตร หรือคิดเป็น 29.7% (ตารางที่ 5)
 - จังหวัด มีปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2546 ประมาณ 2.85 ล้านลิตร หรือคิดเป็น 7.5% เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านภารกิจของจังหวัด มีแนวโน้มจะใช้น้ำมันเชื้อเพลิง เพิ่มขึ้น 1.7% อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง ของจังหวัดในปีงบประมาณ 2552 จำนวน 40.67 ล้านลิตร ยังต่ำกว่าค่ามาตรฐาน 34.5%

7) การดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงานของส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา นับตั้งแต่ปีงบประมาณ 2548 – 2552 สามารถประหยัดไฟฟ้าได้ 35.33 ล้านหน่วย คิดเป็นเงิน 88.3 ล้านบาท และประหยัดน้ำมันเชื้อเพลิง ได้ 199.38 ล้านลิตร คิดเป็นเงิน 4,984 ล้านบาท หรือคิดเป็นเงินที่ประหยัดได้รวมทั้งสิ้น 5,073 ล้านบาท

ตารางที่ 2 สรุปปริมาณการใช้ไฟฟ้าของหน่วยงานราชการ ปีงบประมาณ 2551 และปีงบประมาณ 2552 เปรียบเทียบ กับค่ามาตรฐานการใช้ไฟฟ้า

ปีงบประมาณ	ส่วนราชการ				จังหวัด				สถาบันอุดมศึกษา				รวม			
	มาตรฐาน	ใช้จริง	ประหยัด		มาตรฐาน	ใช้จริง	ประหยัด		มาตรฐาน	ใช้จริง	ประหยัด		มาตรฐาน	ใช้จริง	ประหยัด	
			ล้านหน่วย	ล้านบาท			ล้านหน่วย	ล้านบาท			ล้านหน่วย	ล้านบาท			ล้านหน่วย	ล้านบาท
2551	1,658.0	1,333.5	324.5	19.6 %	353.2	303.2	50.0	14.2 %	1,553.2	951.9	601.3	38.7 %	3,564.3	2,588.6	975.8	27.4 %
2552	1,685.7	1,353.2	332.5	19.7 %	414.7	317.1	97.6	23.5 %	1,803.3	978.5	824.7	45.7 %	3,903.7	2,648.9	1,254.8	32.1 %
เพิ่ม/ลด	27.8	19.8	8.0		61.5	14.0	47.6		250.1	26.6	223.5		339.4	60.3	279.0	
คิดเป็นร้อยละ	1.7%	1.5%	2.5%		17.4%	4.6%	95.2%		16.1%	2.8%	37.2%		9.5%	2.3%	28.6%	

ตารางที่ 3 สรุปปริมาณการใช้ไฟฟ้าของหน่วยงานราชการ เปรียบเทียบ กับ ปีงบประมาณ 2546 (ปีฐาน)

ปีงบประมาณ	ส่วนราชการ				จังหวัด				สถาบันอุดมศึกษา				รวม			
	ล้านหน่วย	เพิ่ม/ลด			ล้านหน่วย	เพิ่ม/ลด			ล้านหน่วย	เพิ่ม/ลด			ล้านหน่วย	เพิ่ม/ลด		
		ล้านหน่วย	%	ล้านบาท		ล้านหน่วย	%	ล้านบาท		ล้านหน่วย	%	ล้านบาท		ล้านหน่วย	%	ล้านบาท
2546 (ปีฐาน)	1,450.87				292.06				847.54				2,590.47			
2547	1,454.42	3.55	0.2%	8.9	297.17	5.11	1.7%	12.8	857.66	10.12	1.2%	25.3	2,609.25	18.78	0.7%	47.0
2548	1,412.47	-38.4	-2.6%	-96.0	280.83	-11.23	-3.8%	-28.1	887.85	40.31	4.8%	100.8	2,581.15	-9.31	-0.4%	-23.3
2549	1,349.67	-101.2	-7.0%	-253.0	279.74	-12.32	-4.2%	-30.8	892.21	44.67	5.3%	111.7	2,521.61	-68.85	-2.7%	-172.1
2550	1,333.74	-117.12	-8.1%	-292.8	282.19	-9.87	-3.4%	-24.7	942.06	94.52	11.2%	236.3	2,557.99	-32.48	-1.3%	-81.2
2551	1,333.45	-117.42	-8.1%	-293.6	303.18	11.12	3.8%	27.8	951.94	104.4	12.3%	261.0	2,588.57	-1.9	-0.1%	-4.8
2552	1,353.22	-97.65	-6.7%	-244.1	317.14	25.08	8.6%	62.7	978.54	131	15.5%	327.5	2,648.89	58.43	2.3%	146.1
รวมเพิ่ม(+)/ ลด(-)		-468.24		-1,170.6		7.89		19.7		425.02		1,062.6		-35.33		-88.3

**ตารางที่ 4 สรุปปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง ของหน่วยงานราชการ ปีงบประมาณ 2551 และปีงบประมาณ 2552 เปรียบเทียบ กับค่ามาตรฐานการ
ใช้ไฟฟ้า**

ปีงบประมาณ	ส่วนราชการ				จังหวัด				สถาบันอุดมศึกษา				รวม			
	มาตรฐาน	ใช้จริง	ประหยัด		มาตรฐาน	ใช้จริง	ประหยัด		มาตรฐาน	ใช้จริง	ประหยัด		มาตรฐาน	ใช้จริง	ประหยัด	
			ล้าน หน่วย	ล้านบาท			ล้าน หน่วย	ล้านบาท			ล้าน หน่วย	ล้านบาท			ล้าน หน่วย	ล้านบาท
2551	137.8	104.0	33.8	24.5%	61.1	36.0	25.1	41.1%	9.3	7.6	1.6	17.6%	208.2	147.6	60.6	29.1%
2552	122.3	100.3	22.0	18.0%	62.1	40.7	21.4	34.5%	8.4	6.8	1.6	19.0%	192.8	147.8	45.1	23.4%
เพิ่ม/ลด	-15.5	-3.7	-11.8		1.0	4.7	-3.7		-0.8	-0.8	0.0		-15.4	0.1	-15.5	
คิดเป็นร้อยละ	-11.3%	-3.6%	-34.9%		1.7%	13.1%	-14.6%		-9.2%	-10%	-2.3%		-7.4%	0.1%	-25.6%	

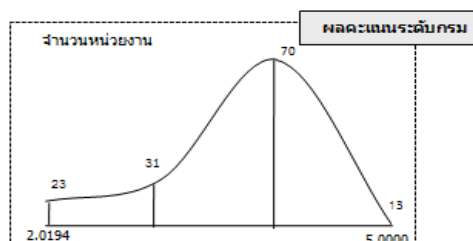
ตารางที่ 5 สรุปปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง ของหน่วยงานราชการ เปรียบเทียบ กับ ปีงบประมาณ 2546 (ปีฐาน)

ปีงบประมาณ	ส่วนราชการ				จังหวัด				สถาบันอุดมศึกษา				รวม			
	ล้าน หน่วย	เพิ่ม/ลด			ล้าน หน่วย	เพิ่ม/ลด			ล้าน หน่วย	เพิ่ม/ลด			ล้าน หน่วย	เพิ่ม/ลด		
		ล้าน หน่วย	%	ล้านบาท		ล้าน หน่วย	%	ล้านบาท		ล้าน หน่วย	%	ล้านบาท		ล้าน หน่วย	%	ล้านบาท
2546 (ปีฐาน)	165.32				37.82				7.17				210.31			
2547	173.12	7.80	4.7%	195.0	36.36	-1.46	-3.8%	-36.4	8.52	1.35	18.8%	33.7	218.00	7.69	3.7%	192.4
2548	149.02	-16.30	-9.9%	-407.6	37.81	0.00	0.0%	-0.1	11.87	4.70	65.5%	117.4	198.70	-11.61	-5.5%	-290.2
2549	134.83	-30.49	-18.4%	-762.2	34.05	-3.76	-10.0%	-94.1	7.26	0.09	1.2%	2.2	176.14	-34.17	-16.2%	-854.1
2550	133.89	-31.43	-19.0%	-785.8	32.58	-5.23	-13.8%	-130.8	7.77	0.60	8.4%	15.0	174.24	-36.06	-17.1%	-901.6
2551	104.03	-61.29	-37.1%	-1,532.3	35.97	-1.85	-4.9%	-46.2	7.62	0.45	6.3%	11.2	147.62	-62.69	-29.8%	-1,567.3
2552	100.28	-65.04	-39.3%	-1,626.0	40.67	2.85	7.5%	71.3	6.81	-0.36	-5.0%	-9.0	147.76	-62.55	-29.7%	-1,563.7
รวมเพิ่ม(+)/ ลด(-)		-196.76		-4,918.9		-9.45		-236.3		6.83		170.6		-199.3		-4,984.6

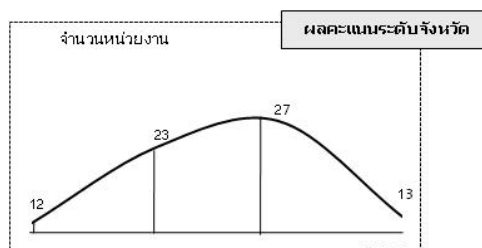
**ตัวชี้วัด ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552**

สรุปผลการประเมิน :

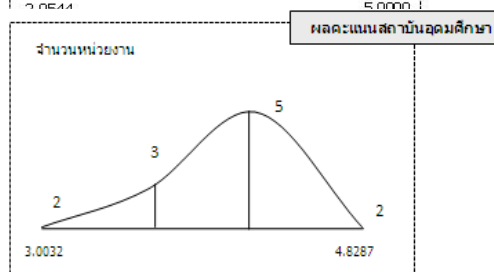
ส่วนราชการระดับกรม ค่าเฉลี่ย 4.1658
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.6419

ส่วนราชการระดับจังหวัด ค่าเฉลี่ย 3.8795
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.3644

สถาบันอุดมศึกษา ค่าเฉลี่ย 4.1270
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.5399

ภาพที่ 12 แสดงผลคะแนนระดับกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา

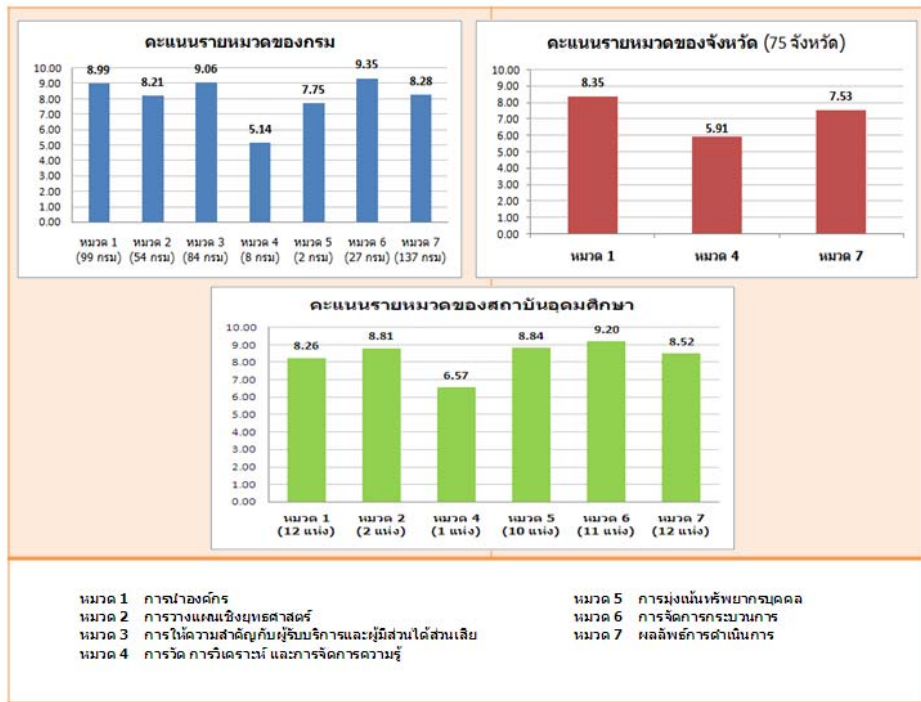
ผลการดำเนินงานของส่วนราชการ จังหวัดและสถาบันอุดมศึกษา :

การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ เป็นตัวชี้วัดในมิติที่ 4 ด้านการพัฒนางาน ซึ่งมุ่งเน้นให้ส่วนราชการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการให้ได้มาตรฐาน ซึ่งประกอบด้วยกรอบการบริหารจัดการ 7 ด้าน(หมวด) คือ 1) การนำองค์กร 2) การวางแผนยุทธศาสตร์ 3) การมุ่งเน้นผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล 6) การจัดการกระบวนการ 7) ผลลัพธ์การดำเนินการ

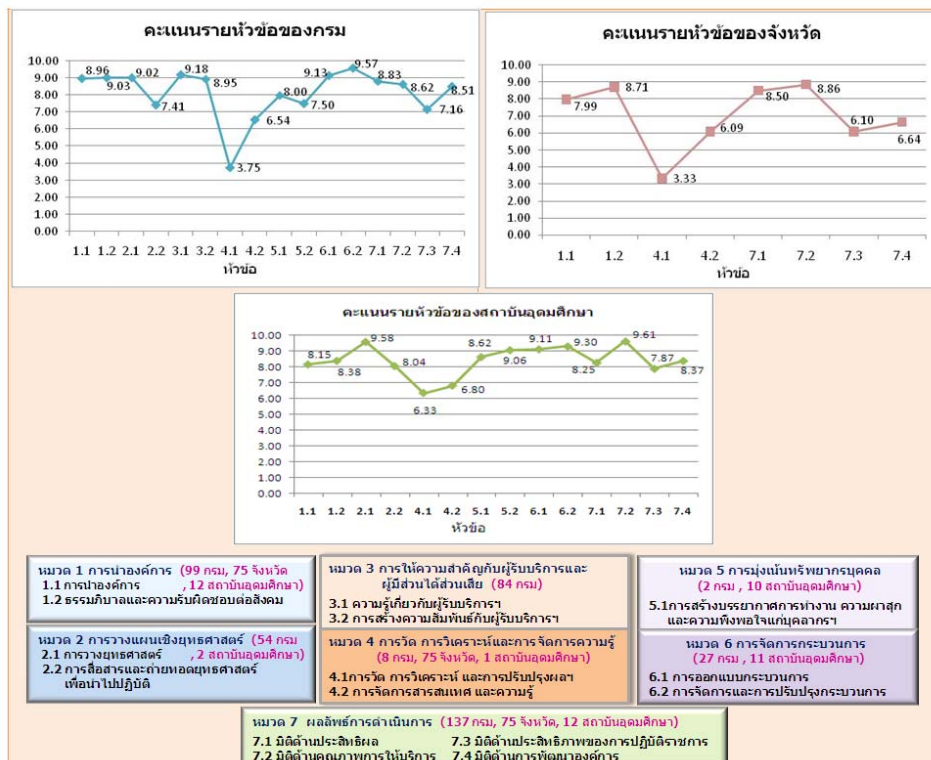
สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 สำนักงาน ก.พ.ร. ได้พัฒนาเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ระดับพื้นฐาน (Fundamental Level) เพื่อเป็นกรอบการประเมินความสำเร็จของการพัฒนางาน และให้ส่วนราชการทำแผนพัฒนางานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 เป็นรายหมวด จำนวน 2 หมวด ทั้งนี้ แบ่งเป็นหมวดภาคบังคับ (กำหนดให้กรมด้านนโยบาย ดำเนินการพัฒนางานในหมวด 2 และกรมด้านบริการ หมวด 3) และหมวดภาคสมัครใจ (กรมด้านนโยบาย ควรพัฒนางานในหมวด 1 หรือ 4 และกรมด้านบริการ ควรพัฒนางานในหมวด 1 หรือ 6 เป็นลำดับต้นๆ) สำหรับจังหวัดให้ดำเนินการในหมวด 1 และ 4 และสถาบันอุดมศึกษากำหนดให้หมวด 1 เป็นหมวดบังคับ และให้เลือกหมวดสมัครใจจำนวนอีก 2 หมวด

ข้อสังเกต :

ผลจากการดำเนินการที่ผ่านมา สถานะระดับการบริหารจัดการองค์กรของส่วนราชการระดับกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ปรากฏผลดังกราฟ

ภาพที่ 13 แสดงคะแนนรายนามของกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา

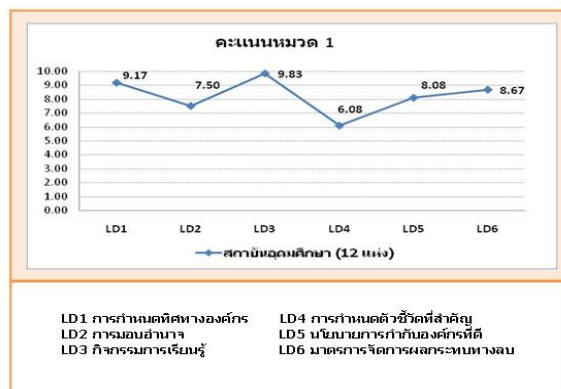
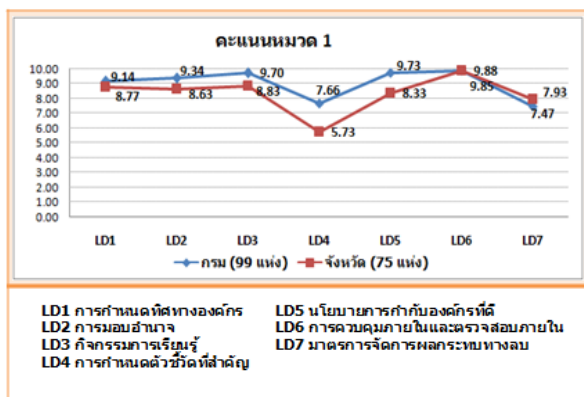
ภาพที่ 14 แสดงคะแนนรายหัวข้อของกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา

จากกราฟภาพรวมของการบริหารจัดการของส่วนราชการระดับกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา (ภาพที่ 13 และ 14) จะเห็นได้ว่า ส่วนราชการสามารถดำเนินการผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน ในหมวด 6 การจัดการกระบวนการได้ดีที่สุด รองลงมา คือ หมวด 3 การมุ่งเน้นผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้

ส่วนเสีย สำหรับหมวดที่มีผลการดำเนินการในระดับต่ำสุด คือ หมวด 4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ซึ่งผลมีความสอดคล้องกันทั้งระดับกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา

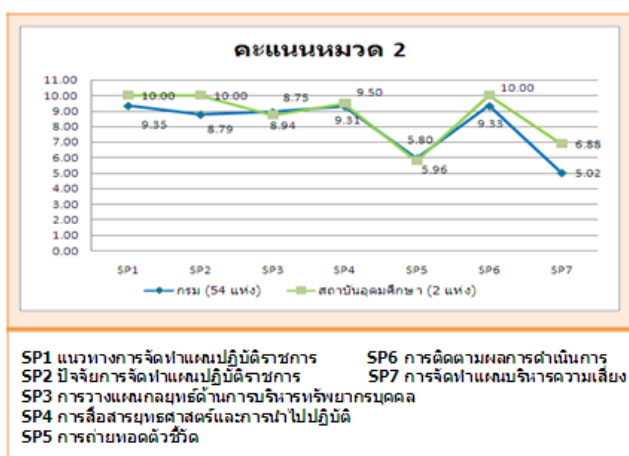
สำหรับรายละเอียดการดำเนินการในแต่ละหมวด ปรากฏผล ดังนี้

• การนำองค์กร

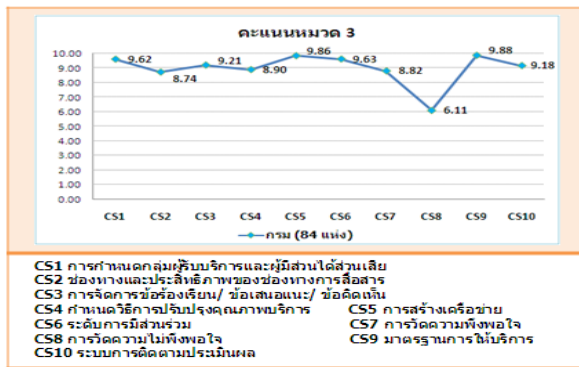
ผู้บริหารของส่วนราชการในปัจจุบันมีบทบาทในการนำองค์กร มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ การสื่อสารสร้างความร่วมมือร่วมใจ และความผูกพันภายในองค์กรได้ในระดับที่ดี แต่ประเด็นที่ส่วนราชการยังให้ความสำคัญไม่มากนัก คือ เรื่องการกำหนดตัวชี้วัดสำคัญพร้อมระบบการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการ สำหรับใช้ในการทบทวนมาปรับปรุงการดำเนินการ รวมถึงประเด็นเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญต่อการเลือกตัวชี้วัดที่สำคัญที่ร่วมกับระบบติดตามประเมินผลและปรับปรุงการดำเนินงานให้ดีขึ้น และควรคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากนโยบายหรือมาตรการต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อสังคมให้มากขึ้น

• การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ เป็นหมวดที่กรม และสถาบันอุดมศึกษามีระดับการบริหารจัดการ

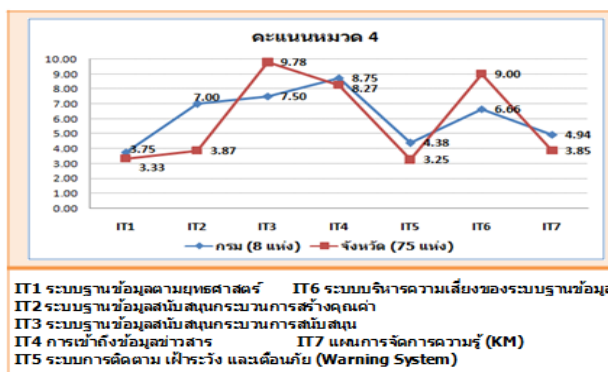
อยู่ในระดับดี แม้จะมีปัญหาเรื่องการนำแผนไปสู่การปฏิบัติอยู่บ้าง โดยเฉพาะในเรื่องการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์กรสู่หน่วยงานและระดับบุคคล การจัดทำข้อตกลงการปฏิบัติงานยังไม่สอดคล้องกับเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ส่วนราชการควรให้ความสำคัญต่อการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่ครอบคลุมเชิงยุทธศาสตร์ ด้านธรรมาภิบาล ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านกระบวนการ เพื่อเป็นการเตรียมรองรับสภาวะการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

- **การมุ่งเน้นผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย** ส่วนราชการได้ตระหนักถึงผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้

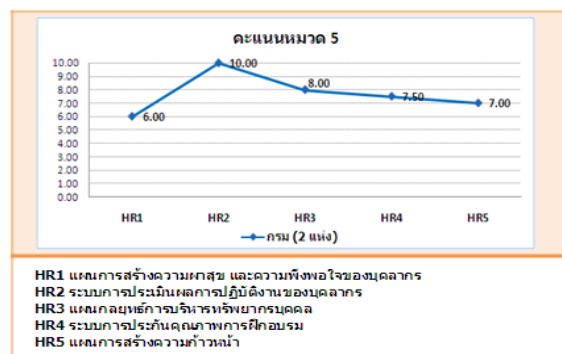
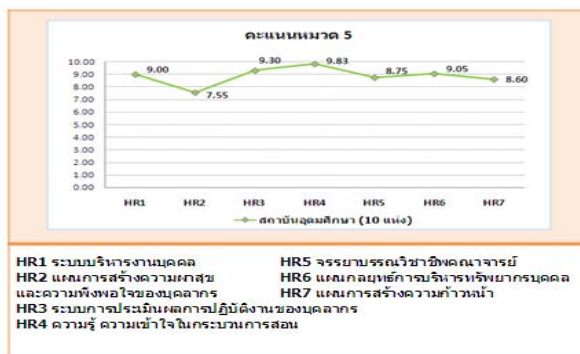
ส่วนเสียในระดับดีมาก แต่ยังให้ความสำคัญไม่มากนักในเรื่องการวัดความไม่พึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อนำไปปรับปรุงการบริการให้ดีขึ้น และยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับผู้รับบริการ ดังนั้นส่วนราชการจึงควรนำแนวคิดเรื่อง Customer Relationship Management-CRM มาประยุกต์ใช้ในภาคราชการให้มากขึ้นนั่นเอง

- **การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้**

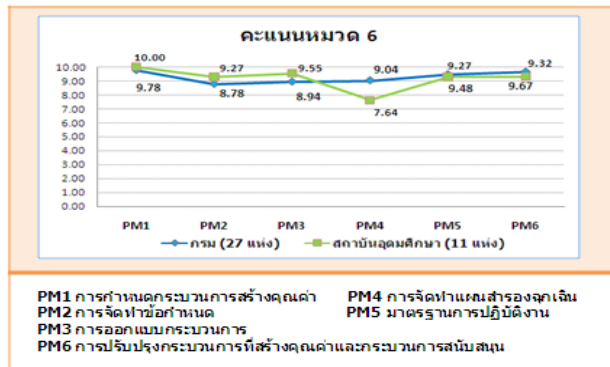
ผลการดำเนินการในเรื่องการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ของทั้งส่วนราชการระดับกรมและระดับจังหวัดต่างก็มีคะแนนหัวข้อนี้ต่ำที่สุด โดยมีสถาบันอุดมศึกษาที่เลือกดำเนินการเพียง 1 แห่ง ซึ่งผลการดำเนินการในรายหมวดและรายหัวข้ออยู่ในระดับต่ำสุดเช่นเดียวกัน แต่ประเด็นที่สถาบันอุดมศึกษาสามารถดำเนินการได้ดี คือ เรื่องการจัดทำฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา และบุคลากร ให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาส่วนราชการได้มีการส่งเสริมการจัดทำระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ และการจัดการความรู้ อย่างต่อเนื่อง แต่ประเด็นสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานไม่บรรลุผล เนื่องจากระบบข้อมูลสารสนเทศยังไม่ครอบคลุม ถูกต้อง ทันสมัย

- **การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล**

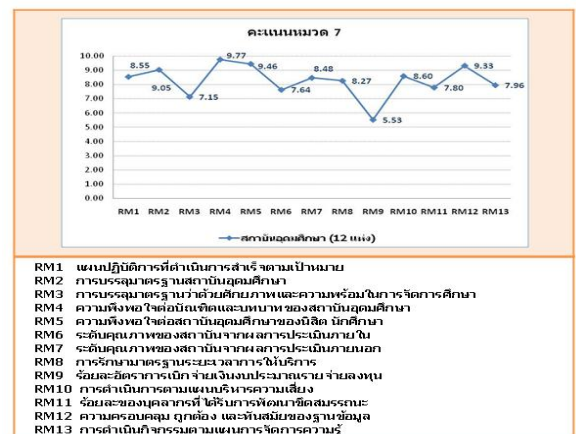
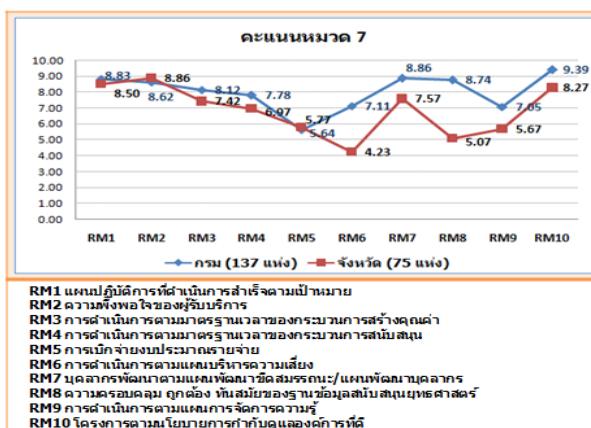
มีผลการดำเนินการของส่วนราชการทั้งระดับกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษาอยู่ในระดับดี ซึ่งผลดังกล่าวอาจไม่ใช่ภาพรวมของส่วนราชการ เนื่องจากมีส่วนราชการที่เลือกหมวดนี้เพียง 2 ส่วนราชการ ในขณะที่สถาบันอุดมศึกษา มีการเลือกดำเนินการในหมวดนี้เป็นส่วนมาก อย่างไรก็ตาม พบว่า การดำเนินการยังมีจุดอ่อนอยู่ ที่การสร้างความสำเร็จและความพึงพอใจให้กับบุคลากร ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของส่วนราชการ

- **การจัดการกระบวนการ** เป็นหมวดที่ส่วนราชการทั้งระดับกรม และสถาบันอุดมศึกษา มีผลการดำเนินการอยู่ในระดับดีและสูงกว่าหมวดอื่น ซึ่งส่วนราชการต้องให้ความสำคัญกับการจัดการกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ เพราะเป็นส่วนสำคัญที่สุดของการดำเนินการ เพื่อส่งมอบบริการสาธารณะที่มีคุณค่าให้กับประชาชนผู้รับบริการ

ดำเนินการอยู่ในระดับดีและสูงกว่าหมวดอื่น ซึ่งส่วนราชการต้องให้ความสำคัญกับการจัดการกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ เพราะเป็นส่วนสำคัญที่สุดของการดำเนินการ เพื่อส่งมอบบริการสาธารณะที่มีคุณค่าให้กับประชาชนผู้รับบริการ

- **ผลลัพธ์การดำเนินการ**

ส่วนราชการระดับกรมมีผลความสำเร็จของโครงการตามนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดีอยู่ในระดับที่สูงที่สุด และมีผลสำเร็จของอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายอยู่ในระดับต่ำสุด ในขณะที่ส่วนราชการระดับจังหวัดมีผลด้านความพึงพอใจของผู้รับบริการสูงสุด และมีผลด้านการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับต่ำสุด ทั้งนี้เมื่อพิจารณาผลคะแนนรายหัวข้อของกรมและจังหวัด ในภาพที่ 14 ประกอบ พบว่า ผลคะแนนของตัวชี้วัดผลลัพธ์ด้านประสิทธิผลของส่วนราชการระดับกรมมีระดับที่ดีกว่าด้านอื่นๆ และผลคะแนนตัวชี้วัดผลลัพธ์ด้านคุณภาพการให้บริการสำหรับส่วนราชการระดับจังหวัดมีระดับที่ดีกว่าด้านอื่นๆ ในขณะที่ตัวชี้วัดด้านประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการจะมีผลดำเนินการต่ำกว่าด้านอื่นๆ ทั้งส่วนราชการระดับกรมและระดับจังหวัด

สำหรับสถาบันอุดมศึกษา หากพิจารณาผลคะแนนแยกตามรายมิติ พบว่ามีผลคะแนนตัวชี้วัดผลลัพธ์ด้านคุณภาพการให้บริการสูงสุด รองลงมาเป็นด้านการพัฒนาองค์การ ด้านประสิทธิผล และด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการต่ำที่สุด ตามลำดับ โดยมีคะแนนร้อยละความพึงพอใจต่อบัณฑิตและบทบาทของสถาบันอุดมศึกษามากที่สุด ในขณะที่มีผลสำเร็จของอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายอยู่ในระดับต่ำสุด

จุดเด่น :

1. การผลักดันการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการผ่านตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ซึ่งให้น้ำหนักถึงร้อยละ 20 โดยส่วนราชการระดับกรม และจังหวัด มีน้ำหนักถึงร้อยละ 20 และสถาบันอุดมศึกษา น้ำหนักร้อยละ 30 นอกจากนี้กรอบการประเมินองค์การที่นำมาใช้ครอบคลุมทุกด้าน ทำให้ส่วนราชการและผู้บริหารตระหนักและตื่นตัวในการพัฒนาองค์การมากยิ่งขึ้น
2. ตัวชี้วัดการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ เป็นเครื่องมือสำคัญของการบริหารงาน โดยเน้นการบูรณาการตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์การนำมาผนวกเข้ากับตัวชี้วัดนี้ รวมทั้ง ส่งเสริมให้ส่วนราชการดำเนินการเพื่อทำให้การบริหารจัดการมีระบบแบบแผน (Approach) นำไปใช้อย่างทั่วถึง (Deployment) เกิดการเรียนรู้ (Learning) และบูรณาการเชื่อมโยงสอดคล้องกัน (Integration)

ข้อควรปรับปรุง :

1. ส่วนราชการเห็นว่าการดำเนินการตามแนวทาง การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมีประโยชน์อย่างมากและควรดำเนินการต่อเนื่อง แต่ต้องการการสนับสนุนด้านองค์ความรู้มากขึ้น เช่น การบริหารความเสี่ยง การจัดการความรู้ การถ่ายทอดตัวชี้วัดระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล และการจัดการสารสนเทศ เป็นเครื่องมือการจัดการสมัยใหม่ ซึ่งส่วนราชการมีบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการบริหารหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในวงจำกัด หรือมีความเข้าใจแต่ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้
2. ส่วนราชการมอบหมายผู้รับผิดชอบหรือทีมงานไม่เหมาะสมและมีการโยกย้ายเจ้าหน้าที่หรือเปลี่ยนผู้รับผิดชอบ รวมทั้ง ไม่มีระบบการถ่ายทอดหรือถ่ายทอดงานที่ดีเพียงพอ ทำให้ต้องเริ่มต้นใหม่ อยู่เสมอ ดังนั้น การพัฒนาบุคลากรและการจัดการความรู้จึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง
3. ส่วนราชการควรให้ความสำคัญกับการวัดและการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศมีความครอบคลุม ถูกต้อง ทันสมัย ทั้งนี้ ควรมุ่งเน้นการนำแผนพัฒนาระบบเทคโนโลยีไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้ง ผู้บริหารระดับสูงควรลงมาร่วมติดตามและให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมากยิ่งขึ้น
4. ควรปรับปรุงเรื่องการดำเนินงานเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายการลงทุน หรืองบประมาณรายจ่ายในภาพรวม ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงความก้าวหน้าของผลการดำเนินการ โดยการเปรียบเทียบผลผลิตที่ได้กับเป้าหมายผลผลิตประจำปี

5. ควรปรับปรุงการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงที่ครอบคลุมถึงความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านกระบวนการ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินใจ โดยคำนึงถึงปัจจัยและความเสี่ยงในด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการดำเนินงาน วัตถุประสงค์และนโยบาย แล้วพิจารณาหาแนวทางป้องกันและจัดการกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

กล่าวโดยสรุป จะเห็นได้ว่า ผลการดำเนินการในการพัฒนาองค์การทั้งส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษาได้นำเทคนิคบริหารจัดการสมัยใหม่มาใช้เพื่อให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งผู้บริหารตระหนักและตื่นตัวในการพัฒนาองค์การอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น สามารถยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการได้ในระดับหนึ่งแล้ว และมีจุดเด่นสามารถดำเนินการได้ดีในด้านการจัดการกระบวนการ และการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมทั้งการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล (กรณีสถาบันอุดมศึกษา) ซึ่งส่งผลให้ผลลัพธ์การดำเนินการในมิติด้านประสิทธิผลอยู่ในระดับที่ดีด้วย แต่ยังมีจุดอ่อนในด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้

.....

ภาคผนวก